

נושא העבודה:

דרשת חג הקורבן של אוסאמה בן לאדן

ניתוח רעיון 'האסתשהאד' ומקורותיו האידיאולוגים של ארגון אל-קאעידה ואסאמה בן לאדן .

מגיש-נתן מלינה

ת.ז-024070732

אימייל- malena@bezeqint.net

**הרפראט מוגש במסגרת התוכנית המיוחדת למנהלים ולבכירים לתואר מוסמך
אוניברסיטה בלימודי המזרח התיכון בן זמננו.**

**במסגרת הקורס:
'כוחה של חוטבה'**

מנחה- דר" לאה קינברג

**אוניברסיטת תל אביב
אוקטובר 2006-10-08**

עבודה טובה וממצה.

ציון: 95

תוכן עניינים

הקדמה

1. פרק א' מבוא

2. פרק ב': רקע על כותב החוטבה

3. פרק ג'- ניתוח הקטע הנבחר ה-11 בספטמבר.

**4. פרק ד'- מקורותיה האידיאולוגיים של תנועת אל-קאעידה ומנהיגה
אסאמה בן לאדן".**

5. פרק ה'- ניתוח רעיון האסתשהאד.

6. סיכום

7. ביביליוגרפיה

8.נספח-החוטבה

הקדמה-

דרשה זו אותה בחרתי נקראת **דרשת חג הקורבן של בן לאדן**, הדרשה פורסמה באתר האינטרנט "**אל-נדאא**" ותורגמה באתר www.intelligence.org.il החוטבה של חג הקורבן אשר מיוחסת לאוסאמה בן לאדן מנהיג ארגון אל-קאעידה אפשרה לי להתבונן בדוקטרינציה של הארגון פנימה ולהבין באופן מרתק את זווית ראייתו של האסלאם הפונדמנטליסטי הרדיקלי על שלל נושאיו תוך עיון עמוק במקורותיו הדתיים וההיסטוריים הקרובים והרחוקים של דת האסלאם

חוטבה זו עוסקת בשלל נושאים היא ארוכה מאוד ועל כן מקומה בנספח העבודה.

- א. התרת דמם או התאסלמותם של הפוליתאיסטים עובדי האלילים בחצי האי ערב בימי מחמד.
- ב. השוואת =הסכם סייקס פיקו עת חולק העולם האסלאמי לחלקים, להסכם בוש –בלייר אשר מטרתו האסטרטגית כיבוש וחיסול האסלאם.
- ג. הקמת "ישראל הגדולה" על גבולותיה ההיסטוריים מעיראק ועד מצרים, ומלחמת האסלאם ביהודים.
- ד. פירוט ניצחונות המוסלמים במערכות ובמלחמות בשני העשורים האחרונים.
- ה. בגידת שליטי מדינות ערב באללה, בנביא, ובאומה'.
- ו. **ה-11 בספטמבר**.
- ז. פוסקי ההלכה מקרב העולמא' המשרתים בפסיקותיהם את שליטי ערב.
- ח. מלחמת הג'יהאד כחובה על המאמינים תוך הקרבת הנפש.
- ט. הלחימה באפגניסטן והתקדמותה.
- י. ה'פיתנה' ["הסכסוך הפנימי"].

אני בחרתי בקטע העוסק ב-11.9 משום שהוא מהווה מבחינתי תחום עניין על זוויותיו השונות והמורכבות אשר מהוות מבחינתי תחום עניין מרתק.

1. פרק א'-מבוא:

בימים אלו ממש תוך כדי כתיבת עבודה זו, מלאו חמש שנים למערכת הטרור בארה"ב, אירועי ה-11 בספטמבר 2001 מהווים אירוע מעצב בתולדות הטרור הבינלאומי "אירוע מעצב" אשר משפיע עד היום על כותב דרשה זו על המדינות התומכות בו ובארגונו, וכן על דרך ניהול הלחימה בטרור ע"י ארה"ב ובנות בריתה.

במתקפת הטרור הקטלנית ביותר שידעה ההיסטוריה נחטפו ארבעה מטוסים ע"י ["פרועי השיער ומאובקי הרגלים" **תיאור שכיח של לוחמים בקרב, בספרות הקלאסית**] שני מטוסים פגעו בזה אחר זה במגדלי התאומים בניו-יורק וגרמו לקריסתם, מטוס שלישי התרסק על בניין הפנטגון בווישינגטון, ומטוס חטוף רביעי התרסק בפנסילוניה, ומשערים כי יעדו היה המתקן הנשיאותי בקמפ-דייוויד.

פיגוע טרור אימתני זה פגע באחד מהסמלים האמריקאיים המובהקים ביותר, והפנה את אור הזרקורים לתופעה ההולכת ומתגברת בעולם היום: **טרור אסלאמי פונדמנטליסטי בינלאומי**. עוצמתה של המתקפה בארה"ב ונזקיה היוו מכה ישירה לתודעה של ציבור רחב בכל העולם והכו בהלם רבים, מלבד הקואליציה הבינלאומית שנוצרה, היא גרמה לתמורות במערכת היחסים הבינלאומית.¹

פיגועי ה-11.9 היוו תקדים בהיקף המשתתפים ובדרך ביצועם והיא תוצר ישיר להבעת נכונות לבצע פיגועי התאבדות ולמות מות קדושים בשם האסלאם.

כמו הארגונים השיעים גם הזרם הסוני בראשות בוגרי אפגניסטן מקרב הארגונים המצריים ואל קאעידה אימצו את דפוס ההתאבדות ואף שכללו אותו בדמות פלטפורמה של מטוס שמכליו מלאים בדלק והפכו אותו למעין טיל שיוט מעופף אשר פגיעתו חוללה פיצוץ אדיר ממדים לאין שיעור מכל מה שנעשה טרם ה-11.9.

למרבה האירוניה, נראה כי ארה"ב עצמה נתנה יד¹ה בעקיפין לביצוע התקפת הטרור ב-11.9. כך, למעלה משלושים שנה לאחר שתמכה ארה"ב בארגונים המוסלמים באפגניסטן נגד האיום הסובייטי, חזרה ארה"ב לאפגניסטן על מנת לנסות ולמגר את אותם ארגונים, בהם תמכה 30 שנה קודם לכן.

הגילויים המיליטנטיים של האסלאם, ובעיקר פעולות הטרור שבשמו, ובשיאם פיגוע הטרור בארצות-הברית, מעסיקים את המזרח-התיכון ואת העולם כולו במידה הולכת וגוברת. בראשית המאה ה-21 זוכה תופעת הפונדמנטליזם האסלאמי המודרני להכרה בחשיבות מעמדה בהיסטוריה בת ארבע-עשרה המאות של הציוויליזציה האסלאמית ובהיסטוריה העולמית בכלל.

אחד ההיבטים המשמעותיים שעליהם יש לתת את הדעת בעולם כולו הוא: מתן ההכשר ההלכתי ע"י רשויות דתיות רשמיות ולא רשמיות, אשר פעלו ופועלות באופן חופשי ובאין מפריע במדינות מוסלמיות כערב הסעודית ובמדינות המערב בנצלן את הדמוקרטיה ומשמשים כלי תעמולתי רב

¹. שאול שי, הגייהאד שלא נגמר, הוצאת מפעלות המרכז הבינתחומי הרצליה בע"מ, 2002. עמ' 131..

עוצמה בהפצת רעיונות ותפיסות רדיקאליות קיצוניות אל תוך האסלאם, בהציגן טיעונים המתבססים על מקורות סמכות דתיים אסלאמיים ועל עקרונות דתיים, בדומה לארגונים הרדיקליים ובדיוק! המתאבדים ב-11.9 היו בגילאי 20-33 חלקם סטודנטים משכילים, ממשפחות מבוססות שחיו במערב מספר שנים לפחות, לכאורה עם עתיד מבטיח. דבר זה מעצים בעיני את פשר המניעים לבצוע מעשה 'הרואי' לשיטתם מזוויע בעיני, ובעצם מעלה את האפשרות לביצוע מגה פיגוע עתידי, בלתי קונבנציונאלי חסר תקדים בהשראה דתית פונדמנטליסטית. הסימנים האחרונים מראים כי תנועת **אל-קאעידה** מתכוונת ונערכת לבצע פיגועים במדינת ישראל.

דרשה זו אותה בחרתי נקראת **דרשת חג הקורבן של בן לאדן**, הדרשה פורסמה באתר האינטרנט "**אל-נדאא**" {אשר מיד לאחר פרסומו הורד מהרשת ע"י גורמי בטחון כמו גם אתרים אחרים אשר צצים ימות לבקרים תחת שמות משתנים} המיוחס לארגון "אל קאעידה" ובכמה אתרי אינטרנט אסלאמיים נוספים את הדרשה נשא מנהיג "אל קאעידה", אוסאמה בן לאדן, ביום הראשון של חג הקורבן.

הדרשה שודרה גם בערוץ הקטארי, "אל ג'זירה" וחלקים ממנה פורסמו בידיעה הראשית של היומון הסעודי בשפה הערבית היוצא לאור בלונדון, "**אל חייאת**", אך מידיעה זו הושמטו כל הקטעים הנוגעים לערב הסעודית, כמו גם התקפותיו של בן לאדן על המשטרים הערביים. בעבודה זו אנתח את רעיון האסתשהאד, העומד במרכז תפיסתו של ארגון אל קאעיידה ומנהיגו אסאמה בן לאדן.

דרשה זו עוסקת בתחומים רחבים ובעלי עניין התורמים להבנת הדוקטרינציה הרדיקאלית בכלל ושל הדרשן אוסאמה בן לאדן בפרט, כמו כן נובעת מתוך הדרשה תפיסת **האסתשהאד** אשר מהווה רעיון ראשוני לבן לאדן ולאביו האידיאולוגי עבדאללה עזאם. את נושא זה אנתח תוך בדיקת מקורותיה האידיאולוגיים של תנועת אל-קאעיידה ואסאמה בן לאדן. תפיסה אשר החלה להתגבש בסוף שנות ה-80 באפגניסטן- תפיסה סונית פונדמנטליסטית שמטרתה איסולם העולם כולו. יעדם הראשוני של תומכי הג'יהאד הוא הפלת המשטרים הכופרים במדינות המוסלמיות והחלת השריעה בהן. ב-1989 עם סיום המלחמה באפגניסטן החלו גורמי אסלאם קיצוני בג'יהאד כנגד משטרים אסלאמיים כופרים בראייתם.

מאוחר יותר החל הג'יהאד הקיצוני במאבק ב'מערב' הצלבני, היהודים והנוצרים הפכו למטרתם העיקרית, בשנת 1998 הוקמה תנועת אל קאעיידה אשר העמידה את ארה"ב בראש מטרותיה. כדברי בין לאדן: "**יש להרוג את האמריקנים ובני בריתם, הן האזרחים והן החיילים וזו חובה דתית עבור המוסלמי בכל מקום עד שנשחרר את מסגד אל אקצא ומסגד אחראם במכה משליטתם של אנשים אלו**".

באוגוסט 1998 ביצעו התארגנויות הג'יהאד העולמי, פיגוע התאבדות כפול כנגד שגרירויות ארה"ב בטנזניה ובקניה, פגועים אלה שהיו לראשונים שבוצעו במתווי מגה טרור כנגד יעדים מערביים סימנו תחילתה של מגמה.

פרק ב'-רקע על כותב החוטבה:

אוסאמה בן לאדן - הנו הטרוריסט המסוכן והמבוקש ביותר בעולם, ומממן מרכזי של תנועות הטרור האסלאמי ברחבי העולם². בן-לאדן נולד בשנת 1957 בריאד, שבערב-הסעודית, לאם ממוצא סורי) ויש אומרים: פלסטיני) ואב ממוצא דרום-תימני, שהגיע לסעודיה ב-1930 הוא היה הבן השביעי מתוך חמישים ושלושה אחים ואחיות שנולדו מנשותיו הרבות של אביו.

האב מחמד עוואד בן לאדן החל דרכו כפועל נמל ולימים הפך לאיל הון - בעליה של חברת הבנייה הגדולה ביותר בסעודיה **bin laden co** והונו נאמד בחמישה מיליארד\$.
האב היה מוסלמי דבק בדתו ובעל אישיות דומיננטית, שכפה משמעת חזקה על ילדיו. בהיותו מקורב ביותר למלך בילה בנו את ילדותו בחצרות בית המלוכה, ונטל חלק בפרויקטים של אביו כבר בגיל צעיר.

כשמלאו לאוסאמה בן-לאדן שלוש-עשרה שנים נהרג אביו בהתרסקות מסוק, וכבר בשלב זה ירש שמונה מיליון דולר, לפי הערכות נאמד רכושו בהמשך בשלוש מאות מליון\$.
בגיל שבע-עשרה נשא לאישה צעירה סורית, קרובת משפחה. מאוחר יותר נשא שלוש נשים נוספות.

את חינוכו היסודי, התיכוני והאוניברסיטאי עשה בג'דה. השלים תואר בהנדסה אזרחית באוניברסיטת המלך עבדול עזיז בג'דה. עוד בזמן לימודיו בתיכון אימץ בן-לאדן אידיאולוגיה אסלאמית ואנטי-מערבית קיצונית. בתיכון ובאוניברסיטה הוא הצטרף לזרם הראשי של הרבה משכילים מוסלמים באותה תקופה - האחים המוסלמים.

בשנת 1979 יצא בן-לאדן לאפגניסטן, בעקבות קריאות המוג'אהדין לסיוע בינלאומי נגד הפולשים הסובייטים. באפגניסטן יצא שמו כמנהיג וכאיש דת שכל פסק הלכה שלו (פתוה) מקובל על קהל גדול של מאמינים. באחת מפסיקותיו שהוציא בכתב **"על כל מוסלמי חלה חובה להרוג את האמריקאים ובעלי בריתם בכל מקום עלי אדמות ומבלי לעשות אבחנה אם הם אנשי צבא או אזרחים"**. צחוק הגורל הוא שבמלחמתו בסובייטים קיבל הכשרה, נשק ועזרה כספית מארצות הברית עצמה.

ב-1986 הצטרף בעצמו ללחימה באפגניסטן, בראש קבוצת מתנדבים שאותה הנהיג בקרבות נגד הסובייטים בתקופה זו נרקמו קשרי עבודה הדוקים בינו לבין **עבדאללה עזאם** הפלסטיני שהיה לאחד מהאבות הרוחניים של הג'יהאד באפגניסטן.³
עליו אדון בפרק העוסק במקורות האידיאולוגיים של בן לאדן. בן-לאדן נכנס לאפגניסטן כדי לסייע

² <http://www.knesset.gov.il/library/heb/docs/sif012.htm> .

³ . שאול שי, הג'יהאד שלא נגמר, הוצאת מפעלות המרכז הבינתחומי הרצליה בע"מ, 2002. עמ' 131-132..

בארגון לוחמי הגרילה המוסלמים הראשונים - אידאליסטים כמוהו שנהרו למלחמה מכל רחבי העולם המוסלמי. בן-לאדן הפך למנהיגם, מימן בעבורם את המגורים בפשאואור, הזרים כספים למחנה הצבא מסדאת אל-אנסאר באפגניסטן, בו התאמנו מתנדבים מהעולם כולו, ובעצמו לחם בקרבות רבים, בכללם המצור ב-1989 על ג'לאלבאד - אחד העימותים המכריעים עם הסובייטים.

ב-1988 נסוגו הסובייטים מאפגניסטן, דבר שנחשב לניצחון גדול ללוחמים המוסלמים ולמנהיגם בן-לאדן. "בוגרי אפגניסטן" הוא כינוי למתנדבים מוסלמים שנהרו מרחבי העולם המוסלמי אל אפגניסטן ולחמו בכוחות הסובייטים בשנים 1979-1989 הם השלד המרכזי כיום בהנהגות של ארגוני הטרור האסלאמי הפונדמנטליסטי. מעמדם ויוקרתם בארגוניהם נבנו על אתוס לחימתם בצבא האדום ועל הצלחתם להביס את ברית המועצות לשעבר. סיום המלחמה באפגניסטן הותיר במדינה זו מאגר של לוחמים אלימים, קיצוניים, בעלי הכשרה וניסיון מעשי בלוחמת גרילה וטרור, שהונעו על ידי תפיסה דתית רדיקלית. לאחר המלחמה הם הפנו את הלהט האסלאמי שלהם ואת ניסיונם הקרבי למספר ערוצי טרור מרכזיים:

הם שבו לארצותיהם, תגברו את הארגונים האסלאמיים שפעלו בהן והסלימו את פעילותם של ארגונים אלה באופן ניכר - עד כדי סיכון יציבותם של המשטרים. הקימו מסגרות ארגוניות חדשות, דוגמת ארגון "**אל קאעידה**" בהנהגתו של אוסאמה בן-לאדן. הקימו תאי טרור אוטונומיים, ללא זיקה ארגונית מוגדרת, אך תוך קיום זיקות הדדיות ביניהם ותוך טיפוח קשרים עם ארגונים פונדמנטליסטיים ממוסדים. השתלבו באזורי לחימה שבהם היתה מעורבות של קהילות אסלאמיות דוגמת בוסניה, צ'צ'ניה, טג'יקיסטן, קוסובו וקשמיר.

ב-1988 הקים בן-לאדן את ארגון **אל קאעידה (הבסיס)**. זהו ארגון שכירי חרב הפועל בהנהגתו ובמימונו של בן-לאדן. בן לאדן עסק בראשיתו בגיוס, בקליטה ובשיגור של אלפי מתנדבים למחנות המוג'האדין בפקיסטן ובאפגניסטן. עם סיום המלחמה באפגניסטן שם לעצמו אל-קאעידה למטרה להקים ממשלה אסלאמית, שתפעל על פי חוקי ההלכה האסלאמית, בכל אחת ממדינות האסלאם. הארגון שואף להפיל את המשטרים הנוכחיים במדינות המוסלמיות, הנתפסות בעיני ככופרים ומושחתים, ולסלק את ההשפעה המערבית ממדינות אלו. לשם כך מעניק הארגון סיוע לארגוני טרור ולתאי טרור הדוגלים בג'יהאד עולמי ברחבי העולם.

ארגונו של בן-לאדן מתאפיין בשימוש מושכל בטכנולוגיות מתקדמות כמו אינטרנט, טלפונים סלולריים, שדרים באי-מייל מוצפן, מתכונים לבניית פצצות מאוחסנים על סי-די רום, ותקשורת לוויינית.

לשימוש פעילותו העסקית, מחזיק בן-לאדן משרדים, חברות וחשבונות בנקים באירופה ובעולם הערבי תחת שמות כיסוי אשר נועדו למנוע פגיעה בהון ע"י חוקים בינלאומיים שנועדו להחרים כספי טרור. כמו כן הוא מעסיק מחלקה פיננסית, המרכזת את ההכנסות מהחברות השונות ומעבירה אותן לתנועות אסלאמיות קיצוניות באירופה ובעולם הערבי, תוך ניצול התשתית העסקית הקיימת בהם. כאמור, הונו הפרטי מוערך ב-\$ 260,000,000 והון משפחתו ב-\$ 5-מיליארד. בסוף שנות ה-80 בן-לאדן חזר לסעודיה והתקבל כגיבור בקרב חוגים אסלאמיים

רדיקלים. אולם עד מהרה יחסיו עם השלטון נקלעו למשבר בעתיה של היערכות הכוחות האמריקאים על אדמת סעודיה לאחר פלישת עיראק לכווית ב-1990.

הוא הציע לשר ההגנה הסעודי את שירותיו וכספו כדי לשחרר את כוויית, בתנאי שארצות הברית לא תהייה מעורבת במבצע. הממשלה הסעודית דחתה את ההצעה, ובעקבות התנגדותו לשיתוף הפעולה של המשטר עם ארה"ב הוא מכר את עסקיו שם תמורת \$260,000,000 ונמלט לסודן.

בסודן התקבצו סביבו "**בוגרי אפגניסטן**" במשך חמש שנים ניהל בן-לאדן משם את פעילותו בתחומי העסקים והטרור. בסודאן חבר אליו גם **דר' אימאן א-זואהירי**, לימים ראש ארגון הג'יהאד האסלאמי המצרי וכיום סגנו הבכיר ושותפו. בן לאדן הקים בסודאן מחנות אימונים לטרוריסטים ומימן התקפות נגד הממשלות באלג'יר, מצרים ותימן. בלחץ ממשלות אלה נשללה ממנו אזרחותו הסעודית ב-1994.

בן לאדן הקים בסודן אימפריה כלכלית, שכללה מפעלים לעיבוד עורות, חברות בנייה, בנק, חוות חקלאיות וחברות יבוא וייצוא. המערכת הכלכלית הזו סיפקה לחבריו מקרב ותיקי אפגניסטן תעסוקה ועבורו מקורות הכנסה למימון פעילותו החתרנית, ובכלל זה הקמת מחנות אימונים לטרוריסטים אסלאמיים מרחבי העולם, בן לאדן היה מקורב לשליטי סודאן **עומר אל-בשיר וחסן אל-תוראבי**, והתגורר בחרטום, במתחם מאובטח ע"י שרותי הביטחון הסודנים, במהלך שהותו זו ניצל בן לאדן מהתנקשות בחייו.⁴

ב-1992 החל בן-לאדן לטפח את ארגוני הטרור המצריים. באביב-1996 העתיק את פעילותו שוב לאפגניסטן והשתקע בבסיס בצפון-מערב ג'אלאבאד. באפגניסטן נתנו לו מקלט אנשי הטאליבן תנועה בת 50,000 לוחמים ששלטה על 90%-משטחי אפגניסטן החל מ-1996 תנועה זו מונעת על-ידי תפיסת עולם אסלאמית ותחושת שליחות חברתית במטרה לכוון חברה אסלאמית טהורה באפגניסטן ומחוצה לה מקורותיה - בתי-הספר ללימודי אסלאם בפקיסטן של ראשית שנות התשעים, כשתנועות המוג'האדין כבר שלטו באפגניסטן. הטאליבן קמה כתנועה חברתית ודתית, לאחר שאפגנים רבים מאסו באנרכיה שהשליטו מפקדי מיליציות ותנועות מוג'האדין ברחבי המדינה, שנותרה מפולגת לאחר סילוק המשטר הקומוניסטי. הטאליבן כפו על האזרחים האפגנים לנהל אורח חיים על פי חוקי ה**שריעה** (ההלכה האסלאמית). מנהיגה הרוחני והפוליטי של הטאליבן הוא מולה מחמד עומר. בתו של מולה עומר נשואה לאוסאמה בן-לאדן.

הטאליבן השתלטו על המדינה. בן-לאדן מזוהה עם הטאליבן: הוא נותן לטאליבן כסף ונשק ומעורב באימוני הצבא ובתוכניות הלחימה שלהם. בתמורה אפשר הטאליבן לבן-לאדן להפעיל את מחנות האימונים שלו לטרוריסטים. כמו כן יש התקיים ביניהם שיתוף פעולה הדוק בעסקי

⁴ .. שאול שי, הג'יהאד שלא ננמר, הוצאת מפעלות המרכז הבינתחומי הרצליה בע"מ, 2002. עמ' 132-131..

סמים.

בסוף-1996 הצהיר בן-לאדן לראשונה בגלוי על כוונתו לבצע פיגועים נגד כוחות ארה"ב שבסעודיה **"כדי להכריח אותם לסגת מהאדמה המוסלמית הקדושה"**. אחד מעוזריו שגויס על-ידי המודיעין הסעודי, הביא באותם חודשים לסיכול שמונה פיגועים נגד מטרות אמריקניות במזרח התיכון.

ב-פברואר 1997 דחו הטאליבן הצעה אמריקאנית להסגיר את בן לאדן בתמורה להכרה במשטרם האפל. במרס 1997 חמק בן לאדן מניסיון התנקשות נוסף, בעקבות כך עקר בן לאדן ל**קנדהאר**- מעוז כוחה של תנועת הטאליבן, אשר טענו כי בן לאדן הועבר לקנדהאר על מנת לפקח על תנועותיו ומעשיו, היו עיתונאים שטענו כי בן לאדן שהה שם במעצר בית דבר שלא אומת מעולם למרות הכל המשיך בן לאדן להפעיל מחנות אימונים באפגניסטן אשר הכשירו מאות לוחמי טרור אסלאמים אשר נשלחו להקים תאי טרור של ארגון אל-קאעידה בכל רחבי העולם.

בהכרזת המלחמה שלו בשנת 1996 ובפאתווה שפרסם בפברואר 1998 הציג בן לאדן את תפיסת העולם שלו הגורסת כי האיסלאם מותקף על ידי כוחות זרים וחילוניים ועל-ידי המודרניזציה המערבית. על פי השקפה זו העולם כולו - והמזרח התיכון בפרט - הם זירה שבה מתנהל קרב הישרדות דטרמיניסטי בין שלוש הדתות העיקריות. במאבק זה התגבשה **קואליציה "צלבנית" (נוצרית)-יהודית**, שבאה לידי ביטוי בברית בין ארצות-הברית לישראל והיהדות העולמית, ואשר כובשת את אדמותיו המקודשות ביותר של האיסלאם - מכה מדינה וירושלים - ושואפת להכניעו. ברית זו מבצעת לטענתו טבח שיטתי ומכוון במוסלמים. בתור דוגמה הביא את "טבח" האוכלוסייה העיראקית המוסלמית על-ידי כוחות אמריקניים במלחמת המפרץ ב, 1991- ההפצצות בעיראק בדצמבר, 1998 הטבח בסברה ובשתילה בעת מלחמת לבנון והרג פלסטינים בשטחים בידי ישראל⁵.

בראשית 1998 איגד בן-לאדן סביבו קואליציה אסלאמית, שנועדה לסייע לו לגבש חזית נגד **"הברית הצלבנית-יהודית"**. ב 23-בפברואר 1998 הוא כינס את ראשיהם של מספר ארגונים אסלאמיים באפגניסטן והכריז על הקמתה של **"החזית האסלאמית הבינלאומית לג'יהאד נגד הצלבנים והיהודים"**. החזית פרסמה פסק הלכה שקרא לכל המוסלמים בעולם לראות בהרג אמריקנים ובעלי בריתם חובה אישית כדי לשחרר את **"המקדש הקדוש במכה"** דהיינו להפיל את השלטון הנוכחי בערב הסעודית ואת "מסגד אל אקצא" (דהיינו את פלסטין בכלל ואת ירושלים בפרט).⁶

לאחר הפיגועים הסימולטניים בשגרירויות ארה"ב בקניה ובטנזניה באוגוסט, 1998 הורה נשיא ארה"ב ביל קלינטון להקפיא את כל נכסיו הפיננסיים של בן-לאדן בארה"ב, ואסר על אזרחי ארצות הברית בכל מקום בעולם לקיים עסקאות עם האיש, או עם החברות הקשורות אליו.

⁵ יורם שוייצר, שאול שי, הפתעה הצפויה, הוצאת מפעלות המרכז הבינתחומי הרצלייה, אוגוסט 2002, עמ' 40.

⁶ שאול שי. הג'יהאד שלא נגמר, הוצאת מפעלות המרכז הבינתחומי הרצלייה, 2002, עמ' 134.

באותו חודש תקפה ארצות-הברית בטילי שיוט את בסיסי הכוח המשוערים של בן-לאדן באפגניסטן ובסודאן. בן-לאדן טווה רשת טרור אסלאמי בעולם, והוא המממן העיקרי של פעולותיה: במצרים אלג'יריה, תימן, הפיליפינים אפגניסטן ועוד.

אסאמה בן לאדן הוא האחראי לתכנון ומימון הפיגוע נגד ארצות הברית ב 11-בספטמבר 2001, במהלכו בעזרת מטוסים חטופים הופלו מגדלי התאומים בניו-יורק ונפגע קשות בניין הפנטגון בושינגטון. כתוצאה מהפיגועים נהרגו כ 6000-איש. שורת פיגועים אלה מהווה את התקפת הטרור הגדולה והמתוחכמת ביותר בהיסטוריה, היכולת המבצעית המרשימה הנדרשת לביצוע פיגועים כאלה העלתה לראש רשימת החשודים את אסאמה בן-לאדן, למרות שהוא לא הודה בתחילה בפירוש באחריותו לפיגוע, בימים אלה פורסמו הקלטות בהן מופיעים חלק מהמתאבדים יחד עם בן לאדן במהלך ההכנות לביצוע הפיגועים .

פעילות הטרור של בן-לאדן מתמקדת אמנם ביעדים אמריקניים, מתוך ראייה שארצות-הברית היא היריב המרכזי שאותו יש לתקוף כדי להגן על האיסלאם. אך בשנות ה-90 בעיקר במחצית השנייה, ביצע ארגונו של בן-לאדן מספר פיגועים וניסיונות פיגוע נגד יעדים יהודיים וישראלים בחו"ל.

בדצמבר- 1999 סוכלה בירדן מערכת טרור פונדמנטליסטית אסלאמית. רשת הטרור הירדנית כללה ירדנים, עיראקי, אלג'ירי ופלסטינים בעלי אזרחות אמריקנית. העצורים הודו בחקירתם כי התאמנו באפגניסטן במחנה אימונים במימונו של בן-לאדן והסתייעו באנשי קשר מארגון אל קאעידה בפקיסטן ובאפגניסטן. חברי הרשת תכננו לבצע פיגועי הרג בתיירים ישראלים, יהודים ואמריקניים במלון "רדיסון" ברבת-עמון, בקבר משה על הר נבו ובמעברי הגבול בין ירדן לישראל. כמו כן הם התכוונו להרוג צליינים המבקרים במקום הטבלתו של ישו.

בשנת 2000 נודע על מאמצים שעשו אנשי בן-לאדן לגייס פלסטינים תושבי השטחים לפעילות חבלנית בישראל. בפברואר 2000 נעצר בישראל סאאד הינדאווי, פלסטיני שמוצא משפחתו מחלחול, "**בוגר אפגניסטן**" שהתגורר שנים רבות בלבנון. משפחתו שבה לישראל עם הקמת הרשות הפלסטינית. הוא הודה בחקירתו כי התאמן ב 1998-בלוחמת גרילה ובטרור במחנה דורנטה, המשמש כאחד ממחנותיו הראשיים של אסאמה בן-לאדן באפגניסטן. הוא חשוד כי התכוון לבצע פיגועים בישראל - יתכן שבשיתוף פעולה עם פלסטינים מקומיים.

ב 21-באוגוסט 2000 פורסם בישראל דבר מעצרה של רשת טרור פלסטינית חודשיים קודם לכן. נביל עוכל, שהיה ראש הרשת, התאמן בשנת 1997 באפגניסטן במחנה השייך לאסאמה בן-לאדן. הרשת התכוונה לבצע פיגועים בהיקף נרחב בתחומי ישראל.

לאחר הפיגוע בארה"ב ב 11-בספטמבר 2001 הכריז בן-לאדן שלארצות הברית לא יהיה ביטחון כל עוד טנקים ישראלים דורכים על אדמת פלשתין הכבושה וכל עוד ילדי פלשתין לא ישנים בבטחה. בכך קשר בין מאבקו בארה"ב למאבק בישראל .

בן-לאדן הוא טרוריסט מזן חדש: חסר מדינה, יזם בינלאומי עם מחזור בנקאי גדול, שחרט על דגלו הקמת מדינת הלכה מוסלמית בעולם הערבי ובאסיה. היותו חסר מדינה מציבה בעיה בפני ארצות-הברית מבחינת פעולה צבאית.

במטרה לגייס ולהניע את אוכלוסיית המאמינים נזקק בן-לאדן למונחים בעלי משמעות היסטורית וקונוטציה אסלאמית כמו "צלבנים" ו"ג'יהאד". את הטפותיו לפעילות אלימה הוא נימק במונחים של הגנה על קודשי האיסלאם. את המוסלמים הוא מציג כקורבן. באמצעות האלימות והטרור רוצה בן-לאדן להוכיח לקהל מאמיניו כי אויבי האסלאם - שלכאורה לא ניתן להכניעם - דוגמת ארצות-הברית, רוסיה וישראל, פגיעות בשל חולשת אמונתם. נוסף על התכלית הפסיכולוגית הזאת יש לטרור של בן-לאדן מטרה נוספת - "טיהור" הערים הקדושות מכה ומדינה "הנמצאות תחת כיבוש אמריקני". גורל דומה של "טיהור" הוא חוזה לאדמת הקודש של אל-אקצא, הכבושה על-ידי ישראל.⁷

ישראל חייבת להיערך לאפשרות כי יהיה עליה להתמודד בעתיד הנראה לעין עם יריב נוסף שהוא אסלאמי-פונדמנטליסטי ואלים בעל אג'נדה רדיקלית-הג'יהאד העולמי, אשר לרשותו עומדים הון מופלג, אמצעים טכנולוגיים משוכללים, נגישות לנשק ביולוגי וכימי ותמיכה של מדינות מוסלמיות תומכות טרור.

⁷ . Ransport, Magnus: .Interpreting the broader context and meaning of BinLaden.s Fatwa. *Studies* .
in *Conflict Terrorism*, October-December 1998, 322-330.

תקציר הדרשה:

1. פרק הפתיחה-התרת דם או התאסלמותם של הפוליתאיסטים עובדי האלילים בחצי האי ערב בימי מחדם.

2. השוואת =הסכם סייקס פיקו עת חולק העולם האסלאמי לחלקים, להסכם בוש-בלייר אשר מטרתו האסטרטגית כיבוש וחיסול האסלאם.

3. הקמת "ישראל הגדולה" על גבולותיה ההיסטוריים מעיראק ועד מצרים, ומלחמת האסלאם ביהודים.

4. פירוט ניצחונות המוסלמים במערכות ובמלחמות בשני העשורים האחרונים.

5. בגידת שליטי מדינות ערב באללה, בנביא, ובאומה'.

6.ה-11 בספטמבר.

7. פוסקי ההלכה מקרב העולמא' המשרתים בפסיקותיהם את שליטי ערב.

8. מלחמת הג'יהאד כחובה על המאמינים תוך הקרבת הנפש.

9. הלחימה באפגניסטן והתקדמותה.

10. ה'פיתנה' ["הסכסוך הפנימי"].

11. צוואתו של בן לאדן.

12. סיכום.

פרק ג': ניתוח הקטע הנבחר - ה-11 בספטמבר:

הקדמה:

לאורך כל הדרשה עושה בן לאדן שימוש בטרמינולוגיה דתית ובמונחים בעלי משמעות היסטורית וקונוטציה אסלאמית כמו צלבנים ו"ג'יהאד". בן לאדן מקפיד לכרוך את דבריו ולהצדיק את פעולותיו בצווים הלכתיים מנוסחים היטב ומנומקים בביטויים דתיים תוך אזכור זיקתו למקומות הקדושים לאסלאם. בכך הוא מכוון למכנה המשותף הרחב ביותר ופונה ללבם של כלל המוסלמים ברחבי העולם על מנת לקבל תמיכה רחבה.⁸

1. הדרשן-

לאחר מכן, ראו המוג'אהדין שכנופיית הפשיעה השחורה בבית הלבן מציגה את הדבר שלא כפי שהוא, ושמנהיגם, שהוא טיפש שמצייתים לו, טוען שאנו מקנאים בהם על דרך החיים שלהם, בעוד שהאמת אותה מסתיר פרעה של דורנו, היא שאנו מכים בהם בשל העושה שהם גורמים לנו בעולם האסלאמי, ובעיקר בפלסטין ובעיראק ובשל כיבוש ארץ שני המקומות הקדושים על ידם. כאשר ראו זאת המוג'אהדין, הם החליטו לנקוט חשאיות ולהעביר את המערכה ללב ארצו ולתוך ביתו [של נשיא ארה"ב].

ניתוח:

בן לאדן מציג את ארה"ב בלעג כמסמלת את התרבות המערבית החילונית האנטי אסלאמית, כיעד עיקרי במאבק האסלאמי הרדיקלי, ארה"ב כ"ראש הנחש" שורש הרע בעולם, היא הגורם לעושה ולכיבוש בעולם האסלאמי, בוש מוצג כטיפש כפרעה של ימינו, במקור אחר כאוויל וכראש הכפירה העולמית.

בן לאדן מטיח עלבונות בנשיא בוש תוך השוואתו לפרעה אשר במסורת המוסלמית נתפס כמודל לשליט עריץ, אכזר וקשה לב, אשר דחה את הבשורה האלוהית, ונענש על כך בחומרה ע"י האל. פרעה מהווה אם כן אב טיפוס לשליט רשע וכופר אשר בפרשיות הקוראן מצווים המאמינים להמרות את פיו.⁹

אגב בדקות הספורות שלאחר רצח הנשיא אנואר אל סאדאת לבין מעצר רוצחיו קרא מנהיגם בקול ניצחון: "הרגתי את פרעה!", הם התכוונו לפרעה של יציאת מצרים העתיקה, אשר מתואר במקורות כעריץ הפגאני שדיכא ושיעבד את עם הבחירה. נראה שבדיוק לכך מכוון בן לאדן, כאשר תיאר את הנשיא בוש כפרעה של ימינו.¹⁰

אורח החיים האמריקני נחשב אצל בן לאדן לפשע ולחטא, למרות המעלות המהוללות שמיוחסות לו לכאורה כאורח חיים מתקדם ומודרני.

⁸ . יורם שייצר, שאול שי, הפתעה הצפויה, הוצאת מפעלות המרכז הבינתחומי הרצליה, אוגוסט 2002, עמ' 41-42.

⁹ . ברנרד לואיס, משבר האסלאם, הוצאת זמורה ביתן, דביר, 2006, עמ' 25, 42.

¹⁰ . שם, עמ' 148.

שלושת אזורי העוולות המופיעים בקטע זה חצי האי ערב, עיראק וירושלים מבחינת המוסלמים אין שטח שישווה בחשיבותו לחצי האי ערב ולעיראק, ארץ הקודש המובהקת היא חצי האי ערב, ובמיוחד החג'אז ושתי עריו הקדושות- מכה, שבה נולד הנביא, ומדינה, שבה כונן את המדינה המוסלמית הראשונה, הנביא מחמד חי ומת בחצי האי ערב, לאחר מכן הועתקו מרכזי העולם האסלאמי לעיראק, ובירתה בגדד, אשר הפכה למקום מושבה של הח'ליפות למשך חמש מאות השנים הבאות, עפ"י אסכולת ההלכה השלטת בסעודיה ובקרב אסאמה בן לאדן וחסידיו ארץ הקודש של החג'אז' מהווה שטח אסור ללא מוסלמים, עצם דריכת כף רגלו של כופר על האדמה המקודשת, מהווה עבירה חמורה.¹¹

ב-23 בפברואר 1998 פרסם העיתון הערבי "אל-קדס אל ערבי" היוצא לאור בלונדון, פסק הלכה שמיוחס ל- "החזית האסלאמית הבינלאומית לג'יהאד נגד הצלבנים והיהודים" ["אל-ג'בה אל-אסלאמיה לג'יהאד אל-יהוד ואל-צליבין"]¹² בו קראו החותמים לכל המוסלמים בעולם לראות בהרג אמריקאים ובעלי בריתם אזרחים ואנשי צבא כאחד –חובה אישית, כדי לשחרר את מכה והמקדש הקדוש בה את מדינה ועיראק הכבושה את מסגד אל אקצ'א, ובמשמעות רחבה יותר את ארץ ישראל בכלל ואת ירושלים ומסגד אל אקצ'א בפרט מידי הכופרים.¹³

במסורת המוסלמית מחולק העולם לשני בתים:האחד הוא בית האסלאם (דאר אל אסלאם)בו שוררים השלטון והחוק המוסלמים ומנגד- "המערכה הועברה ללב ארצו ולתוך ביתו"-המאבק המזוין-הג'יהאד עפ"י בן לאדן הועבר אל ארץ המלחמה (דאר אל חרב)=ארה"ב הנשלטת ע"י כופרים.

וכך תוך הכנות חשאיות וגילוי סבלנות ויכולת תכנון לטווח רחוק שקדו על הכשרת טייסים, דבר שאפשר להם להוציא את המשימה לפועל.

2.הדרשן-

ביום שלישי המבורך, ה-23 בג'מאדי אל-ת'אני, 1422, המקביל ל-11 בספטמבר, 2001, בעוד הברית הציונית-אמריקאית קוצרת את בנינו ואת תושבי אדמת אל-אקצא במטוסים ובטנקים אמריקאים ובידיים יהודיות; בעוד בנינו בעיראק מתים כתוצאה מהמצור העושק מצד אמריקה וסוכניה; ובעוד העולם האסלאמי מצוי במרחק רב מקיום הדת באופן אמיתי – בשעה שזה היה המצב: תסכול, ייאוש, והשתמטות מצד המוסלמים, פרט למי שאללה ריחם עליו, ועושק, גאוותנות, ותוקפנות מצד הברית הציו-אמריקאית, ובשעה שארץ הדוד סם, פוחזת בשחיתותה, גואה ברודנותה, 'מנפחת את לחייה בבוז כלפי האנשים ומהלכת ביהירות על פני האדמה'^[17] מבלי שתשית את ליבה לאיש משום שהיא חשבה שאין דרך לפגוע בה – פגע בהם אסון כבד. הבה אומר לכם מהו האסון הכבד: זינקו פרועי השיער ומאובקי הרגליים^[18] הנרדפים בכל מקום, צעירים שהאמינו באלוהים ושאללה הנחה אותם בדרך הישר, חיזק את ליבותיהם וכתב אמונה על לוח ליבם, [צעירים] שלא חששו

¹¹ שם, 29-30.

¹² ובמק אסתר. הכתובת שהייתה על הקיר. מרכז משה דיין. אוניברסיטת ת"א. מאי 2002. עמ' 13.

¹³ יורם שוייצר, שאול שי, הפתעהצפויה, 2002, עמ' 41-42, עמ' 39.

מ'גערותיהם של אלו המחפשים פגמים^{19]}, וביקשו את [קרבתו] של אללה, [צעירים] שליבים לא הניח להם להחריש על מעשה עוול, והם מקריבים את חייהם אך לא את כבודם.

ניתוח:

בן לאדן פורש את משנתו נגד אויבי האסלאם, שבהם כלל לא רק את ארה"ב וישראל הציונית אלא גם את המשטרים הערביים, אמריקה וסוכניה-ה"מושחתים" ו"הסולטנויות" [מדינות המפרץ ובראשן המשטר הסעודי].

לדעתו, העולם האסלאמי צועד במשעול הלא נכון. שליטיו מכנים עצמם מוסלמים אך למעשה הם נטשו את דתם לאחר שביטלו את השריעה והחילו על פניה חוקים ומנהגי כפירה זרים לשם כך יש לסלק את הממשלות הכופרות לאלתר.

רגשות השנאה לארה"ב גוברים בשל בזיזת משאבי ארצות האסלאם, תמיכה ברודנים מקומיים מושחתים המשרתים את המטרות האמריקניות בכך שהם מדכאים ושודדים את בני עמם.¹⁴

בן לאדן כורך את הצלבנות העולמית והברית שלה עם היהדות הציונית, והצד השני הוא העולם המוסלמי העשוק והכבוש, ברית זו ביצעה, טבח שיטתי ומכוון במוסלמים וכדוגמה לכך הוא מביא את הרג הפלסטינים בשטחים הכבושים שבידי ישראל, ואת הטבח באוכלוסייה המוסלמית בעיראק כהמשך המצור החורבן ומעשי טבח הנוראיים כנגד העם העיראקי והשפלת שכני המוסלמים.¹⁵

ארה"ב אוחזת באדמות האסלאם, במקום המקודש ביותר, חומסת את משאביו, מכניעה את שליטיו, משפילה את תושביו, מאיימת על שכניו והופכת את בסיסיה שם לחוד החנית במלחמתה כנגד העמים האסלאמיים השכנים, התוקפנות האמריקנית פרצה מתוך ארץ הקודש בחצי האי ערב, בעל כורחם של שליטיו המתנגדים לשימוש זה, אך מוצאים עצמם חסרי ישע¹⁶

העולם האסלאמי לא מקיים את השריעה האסלאמית כראוי, ובעוד ארה"ב בזה לנו ונוהגת בגאווותנות ובשחיתות ומתנהלת ביהירות בחושבה שלא ניתן לפגוע בה "זינקו פרועי השיער ומאובקי הרגליים" = [ביטוי קלאסי המתאר את הגיבור בן המדבר חסר הכל, והכוונה כאן ל"מוג'אהדין"]. אשר הקריבו את חייהם על מזבח האמונה האסלאמית למען אללה. בן לאדן מייחס את ה"אסון הכבד" שפגע באמריקה לאללה אשר "הנחה אותם בדרך הישר". הקונוטציה שעולה מדברי בן לאדן על היהודים היא אנטישמית באופייה" ומבוססת על מאות שנים של הסתה אנטישמית בעולם הערבי והמוסלמי, כפי שהיא באה לידי ביטוי בנושא 3- הקמת "ישראל הגדולה", ומלחמת האסלאם ביהודים.

בן לאדן מנצל את "אינתיפאדת אל אקצא" שפרצה ב-ספטמבר 2000 לצרכיו ע"י כך שהוא הופכו

¹⁴ . ברנרד לואיס, משבר האסלאם, הוצאת זמורה ביתן, דביר, 2006, עמ' 112.

¹⁵ . שם עמ' 40.

¹⁶ . שם עמ' 27.

לעומת דתי החורג מגבולות א"י וכמנוף לקידום האינטרסים של הפצת האסלאם הרדיקלי בקרב הציבור במדינות ערב ובמדינות האסלאם.¹⁷

הברית "הצלבנית" יהודית אשר באה לידי ביטוי בברית בין ארה"ב לישראל[והיהדות העולמית] כובשת את אדמותינו המקודשות ושואפת להכניענו. בן לאדן מבטא בהצהרתו זו את המאבק הדתי תרבותי היסטורי בין האסלאם לבין הברית היהודית צלבנית השואפת להכניע את האסלאם ולכבוש את אדמותיו הקדושות.¹⁸

3. הדרשן-

הם פשטו במטוסי האויב בפעולה אמיצה ויפה שלא נודעה באנושות כמוה. הם ניפצו את פסיליה של אמריקה ופגעו במשרד ההגנה, בליבו. הם פגעו בכלכלה האמריקאית, בלב ליבה, וגררו את אמריקה כסחבה על פני האדמה ואת גאוותה בבוץ. מגדלי ניו יורק התמוטטו ועם ההתמוטטות הזו, באה התמוטטות גדולה עוד יותר: התמוטטה האגדה בדבר אמריקה המעצמה, התמוטטה אגדת הדמוקרטיה, ולאנשים התברר שהערכים של אמריקה הם בשפל המדרגה. התנפצה האגדה בדבר ארץ החירות; התנפצה האגדה בדבר הביטחון הלאומי האמריקאי והתמוטטה האגדה בדבר ה-CIA והשבח והתודה על כך לאללה.

ניתוח:

יעדי המתקפה נבחרו ע"י בן לאדן בקפידה, הפסילים הם סמליה המובהקים של תרבות המערב הנבובה ושל ארה"ב המובילה ומייצגת תרבות זו. מגדלי התאומים מהווים סמל לעוצמה כלכלית, והפנטגון מהווה סמל העוצמה הצבאית והמודיעינית של ארה"ב והמערב.

המתקפה מבטאת את הא-סימטריה ואת הפער העמוק התרבותי בין ארה"ב והתפיסה המדינתית לבין בן לאדן והתפיסה הנומדית. אנשי המוג'אהדין בוגרי אפגניסטן פשטו על ארה"ב מעצמה המסמלת את המערב, הפגיעה בה נועדה לחשוף את פגיעותה של מובילת התרבות המערבית החילונית ואת חוסר האונים שלה מול האסלאם הלוחמני, הפגיעה כוונה נגד סמלי העוצמה הכלכלית והביטחונית האמריקאית-מרכז הסחר העולמי והפנטגון. פרופ' הנטינגטון טען כי שורש הסכסוך הנו בראש ובראשונה תרבותי, בוגרי מלחמת אפגניסטן מהווים את חוד החנית של האסלאם הרדיקלי מול תרבויות יריבות, ובן לאדן וארגון אל קאעידה מהווים ביטוי מובהק לכך.¹⁹ בפועל נוצלו הפרצות הביטחוניות בארה"ב ואורח החיים הפתוח והליברלי של החברה האמריקאית כדי לפגוע בה.²⁰

עפ"י תפיסתו של בן לאדן המהלומה שספגה ארה"ב, פגעה במעמדה החלישה אותה ותביא

¹⁷ . יורם שוייצר, שאול שי, הפתעה הצפויה, עמ' 47.

¹⁸ . שם עמ' 39.

¹⁹ . יורם שוייצר, שאול שי, הפתעה הצפויה, עמ' 58.

²⁰ . שם, עמ' 19.

בעקבותיה לנפילת בני חסותה קרי ישראל והמשטרים הערביים המושחתים.²¹ שני המונמנטים הארכיטקטוניים המייצגים את הישגי התרבות המערבית, נהרסו באמצעות הכלים המאפיינים את התנועה והדינאמיקה של התרבות הנומדית.

4. הדרשן-

אחת התוצאות החיוביות החשובות ביותר של הפשיטות של ניו יורק וושינגטון היתה חשיפת האמת בנוגע לסכסוך בין הצלבנים לבין המוסלמים. [הפשיטות] גילו את עוצמת האיבה שרוחשים כלפינו הצלבנים, כאשר שתי הפשיטות פשטו את עורו של השה מעל גבו של הזאב האמריקאי וגילו את האמת המכוערת לגביו. העולם כולו התעורר מתנומתו והמוסלמים שמו לב לחשיבות העיקרון [האסלאמי] הקובע כי הבריתות חייבות להיות למען אללה והמלחמה היא למען אללה. כמו כן, התחזקה רוח האחוה הדתית בין המוסלמים, עובדה המהווה צעד אדיר בדרך לאיחוד המוסלמים תחת סיסמת המונותאיזם, כדי לכונן את הח'ליפות ישרת הדרך, ברצות אללה. לאנשים התגלה כי ניתן להכות באמריקה, הכוח העושק הזה, וניתן להשפילה, לבזותה ולדכאה. בפעם הראשונה מבין רוב העם האמריקאי את האמת בנוגע לסוגיה הפלסטינית וכי מה שפגע בהם במנהאטן הוא תוצאה של המדיניות העושקת של הממשלה שלהם.

ניתוח:

בבסיס דבריו של בן לאדן נחשפת כוונתו לחולל "פרובוקציה גדולה" שנועדה להסלים את העימות הבלתי נמנע עם המערב ולשאוב לתוכו את האסלאם כולו, ולגרור לעימות חזיתי בין העולם המערבי לעולם המוסלמי כחלק מחזון ההתנגשות בין הציוויליזציות.²² כפי שטבע פרופ' הנטינגטון שטען כי שורש הסכסוך הנו בראש ובראשונה תרבותי.

בן לאדן קיווה כי ההרג ההמוני יגרור את ארה"ב למלחמה כוללת ובלתי מבחינה נגד העולם המוסלמי, התקיפה נועדה לאושש את התפיסה, שניסה בן לאדן להפיץ בקרב מדינות האסלאם על מאבק בין "תרבות הרשע" המערבית לבין "תרבות הצדק" המוסלמי. בן לאדן מבקש לחשוף את "השנאה הצלבנית" לאסלאם.

בן לאדן חוזר שוב ושוב בהגדרת אויביו כ"צלבנים". הצלבנים יש לזכור לא היו אמריקנים או יהודים, אלא נוצרים שפתחו במלחמת קודש במטרה להשיב לידיהם את המקומות הקדושים לנצרות.²³ לעניין זה מסעי הצלב תופסים מקום בולט בתודעה ובשיח של המזה"ת בקרב חוגים פונדמנטליסטים אסלאמיים ולאומיים ערבים, אגב, המילים "מסע צלב" ו"צלבן" לא הופיעו כלל בהיסטוריוגרפיה הערבית מאותה עת.

בזמנם כונו הצלבנים כופרים, נוצרים, או בצורה הנפוצה ביותר "פרנקים" (אפראנג') מונח כללי

²¹. שם עמי 45.

²². יורם שוייצר, שאול שי. הפתעה צפוייה, עמ' 18-13, מפעלות המרכז הבינתחומי הרצליה, אוגוסט 2002.

²³. ברנרד לואיס, משבר האסלאם, הוצאת זמורה ביתן, דביר, 2006, עמ' 166.

לאירופים קתולים ומאוחר יותר לפרוטסטנטים, המודעות למסעי הצלב כתופעה היסטורית ייחודית החלה רק במאה התשע עשרה בעקבות תרגום ספרי היסטוריה אירופיים. מאז התגבשה תפיסה חדשה למסעי הצלב הרואה אותם כאב טיפוס קדום להתפשטות האמפריאליזם האירופי בארצות האסלאם.²⁴

חצי האי ערב עמד תחת איום הצלבנים במאה השנים עשרה, בו הובסו והונסו הצלבנים, האיום הבא הסתמן במאה השמונה עשרה, עם הופעת ספינות אירופיות מול חצי האי ערב דבר אשר היווה את אחד הגורמים בתחייה הדתית הוואהבית בהנהגת משפחת אבן סעוד מייסדת המדינה הסעודית. לאחר מכן עת שלטו במזה"ת במאות ה-20-19 אנגליה וצרפת וכיום הנוכחות האמריקנית באזור.

תפיסה זו רק מתעצמת לנוכח העליונות הבלתי מעורערת של אמריקה בקרב המעצמות של אותו עולם כופר.²⁵ הפרובוקציה הגדולה נועדה "לסחוט" מארה"ב מכלול של פעולות נגד שיחשפו בפני המוסלמים בפרט והעולם כולו, את פרצופה האמיתי, של ארה"ב כדברי הכותב התקיפות פשוט את עורו של השה מעל גבו של הזאב האמריקאי, אשר בניגוד להצהרותיו הוא בעיקר אנטי מוסלמי, אנטי דמוקרטי ואנטי הומאני.²⁶

הבריתות והתחזקות רוח האחוה הדתית בין המוסלמים, כפי שמתאר בן לאדן באה לדעת כהשוואה למעבר (הג'רה) הנביא למדינה שם הוא נתקבל בברכה ע"י השבטים המקומיים, נבחר לבורר ולשליט, וב 630 לספירה כבש את מכה והרחיב את שלטון האסלאם אל שאר חצי האי ערב, ולאחר מכן, בהנהגת ירשי הנביא, הח'ליפים-לשאר העולם זוהי כנראה כוונתו ושאיפתו של הדרשן.²⁷ המטרה של בוגרי אפגניסטן היא להפוך את העולם המערבי לחלק מהח'ליפות האסלאמית, שתשלוט עפ"י חוקי ההלכה האסלאמית –השריעה. תפיסה זו גורסת כי העולם נחלק לשניים: דאר אל-אסלאם [בית האסלאם] – האדמות שבהן קיים שלטון אסלאמי, ודאר אל חרב – כל שאר האדמות שבהן שולטים כופרים ואותן יש לשחרר במלחמה באמצעות "כוח החרב" ולהפכן למוסלמיות. בסיום המאבק תוגשם הקמת הח'ליפות האסלאמית הנוהגת עפ"י דרכו של אללה ומחמד נביאו.²⁸ המילה הערבית ח'ליפה (מחליף) היא התואר שאימץ לעצמו חותנו של הנביא אבו בכר, שמינויו לראש הקהילה האסלאמית ציין את הקמת המוסד ההיסטורי הכביר של הח'ליפות. שנועד לספק את הלכידות והמנהיגות הנחוצות לאחר מותו של מחמד ב-632 לספירה.

תחת שלטון הח'ליפים גדלה קהילת העיר מדינה והתעצמה תוך פחות ממאה שנים לכדי

²⁴. ברנרד לואיס, משבר האסלאם, הוצאת זמורה ביתן, דביר, 2006, עמ' 73-76.

²⁵. שם, עמ' 33.

²⁶. שם 132-133.

²⁷. שם, עמ' 61.

²⁸. שם, עמ' 17.

אימפריה עצומה חובקת עולם, ולכך מכוון בן לאדן.²⁹

הח'ליפות נותרה סמל לעוצמה מוסלמית וביטולה לצד הפלישה והכיבוש הצלבנים הותירו את רישומיהם על העולם המוסלמי, יש האומרים כי לבן לאדן עצמו היו –או עדיין יש– שאיפות לכהן כח'ליף.³⁰

בן לאדן נוגע במדיניות ארה"ב במזרח התיכון אשר טומנת בחובה תוצאות הרוח אסון ביחס לארה"ב, "רוב העם האמריקאי" מתחיל להבין שהתמיכה האמריקאית בישראל מהווה גורם לרגשות אנטי אמריקאים רבי עוצמה שתוצאתן הן פגיעות כדוגמת ה-11 בספטמבר.

5. הדרשן-

לסיכומו של דבר, אמריקה היא מעצמה בעלת כוח צבאי אדיר וכלכלה רחבה, אבל כל זה בנוי על בסיס רעוע שאותו ניתן להפוך למטרה ולהתמקד בנקודות החולשה הבולטות שלה. אם היא [אמריקה] תוכה באחד חלקי מאה מאותן נקודות, ברצות אללה, היא תמעד תיבול ותוותר על הנהגת העולם ועל העושק שלו.

ניתוח:

ארה"ב היא מנהיגת המערב, העולם הנוצרי, או באורח כללי, "ארצות הכופרים". מבחינה זו הנשיא בוש הוא חולייה נוספת בשרשרת ארוכה של שליטים ה"כופרים" בציווי האלוהי להפיץ את האסלאם.

המתקפה חשפה את חולשתה ואת פגיעותה של המערכת המדינית למרות עוצמתה המוחלטת. בן לאדן קורא תיגר על העוצמה העדיפה של מכונת המלחמה המדינית המערבית ארה"ב ע"י הצבת אתגרים ההופכים מכונה זו לפגיעה ולא רלוונטית. כמו כן קורא בן לאדן תיגר על הבסיס האידיאולוגי-דתי הרעוע אשר בהתמקדות בחולשותיו יביא לנפילת ההגמוניה האמריקאית בעולם ולתום הכיבוש והעושק. ארה"ב בעיני בן לאדן היא מדינה מושחתת מבחינה מוסרית, מנוונת חברתית, וכתוצאה מכך חלשה מבחינה מדינית וצבאית.³¹ במישור הכלכלי הוא מנצל את הממסד הכלכלי של העולם המערבי לצרכיו על מנת לפעול באמצעותו להרס תשתית זו מתוך הבנה, שעיקר כוחה של תרבות המערב הוא בכלכלה, אגב הפיגועים נגרמו נזקים כלכליים ישירים ועקיפים בסך מאות מיליארדי דולר, עפ"י ידיעות שונות שנתפרסמו אז, דובר על כך שבן לאדן עצמו הרוויח הון רב בידועו על הפיגוע הקרב ועל תוצאותיו הכלכליות.

ארגונו של בן לאדן פועל בהתאם לתפיסה נומדית- בכל מקום ובכל עת ויוצר מציאות לא צפויה וסוערת שמערערת את יסודות ההגיון המדינית, כך נוצרת בעיה חריפה למכונת המלחמה

²⁹ שם, עמ' 38.

³⁰ שם, עמ' 20.

³¹ שם, עמ' 86.

המדינתית של המערב הפועלת מתוך מגבלות וסייגים שהסדר המדינתי כופה עליה מתקפת ה-11.9 מהווה ביטוי בולט לעימות בין האסלאם לתרבות המערב.³²

6. הדרשן-

קבוצה קטנה של [לוחמי] האסלאם הצעירים הצליחו, למרות עמידת הברית הבינלאומית נגדם, להציג הוכחה לאנשים כי ניתן להילחם ולהיאבק במה שמכונה 'מעצמה'. הם הצליחו להגן על הדת שלהם ולהועיל למטרות של אומתם יותר משעשו ממשלות ועמים של חמישים וכמה מדינות בעולם האסלאמי, משום שהם השתמשו בג'יהאד כאמצעי להגן על הדת. כפי שאמר אבו הלאלה^[20] 'לניצחון סיבות וכך גם לתבוסה, וכל דרך המנחילה את הנצח שכרה בצדה; הדרכים אל המטרות הנשגבות שונות והקצרה שבהן היא זו אשר שופכת דם, ואשר שמשני עבריה [ניצבים] אנשים אצילים'.

ניתוח:

המתקפה בוצעה ע"י קבוצה קטנה של לוחמי אסלאם (בתקופת מכה כאשר הנביא היה עדיין מנהיג של קבוצת מיעוט הנאבקות באוליגרכיה הפגאנית השלטת, הוא הטיל על המוסלמים את משימת היסוד ג'יהאד) אשר עלו למטוסים כשבידיהם נשק קר או ללא נשק כלל, והפכו את המטוסים המסמלים כלי תחבורה אווירי נייד אולטימטיבי להרס סמלי "מכונת המלחמה המדינתית". הם הוכיחו שניתן להלחם במעצמה, הם הוכיחו שע"י ג'יהאד הגנתי ניתן להשיג יותר משעשו יותר מחמישים מדינות אסלאמיות.

מרכיב מרכזי בתפיסת עולמם של בוגרי אפגניסטן היה "ג'יהאד הגנתי" משום שהאסלאם עומד בפני מתקפת המערב בראשות ארה"ב ובעלי בריתה. בשעת מגננה חלה חובת ג'יהאד על כל אדם כשיר באשר הוא, זהו העיקרון עליו מתבסס בן לאדן בהכרזת המלחמה שלו על ארה"ב.³³ "החזית האסלאמית הבינלאומית" הכריזה על ג'יהאד נגד העולם המערבי[הצלבנים והיהודים] בו קראו למאבק כלל עולמי, אלים ובלתי מתפשר בין האסלאם לאויביו, זירת המאבק היא הגלובוס כולו.³⁴

בקרב ארגונים כדוגמת אל קאעיידה מנהיגים מוסלמים רבים הינם בוגדים, בן לאדן אומר כאן כי קבוצה קטנה עשתה יותר משעשו ממשלות ועמים של חמישים וכמה מדינות בעולם האסלאמי.

ההנמקות של בן לאדן לאלימות קיצונית נשענות על פרשנותו על ההלכה האסלאמית ועל תקדימים היסטוריים מימי הנביא מחד, את פעילות הטרור של ה-11.9 הוא מצדיק במונחים של פעולות להגנה על קודשי האסלאם, וכן על פ'תווה שהוציא מורו ורבו עבדאללה עזאם עליו אדון בהמשך.

³² שם, עמ' 61-62.

³³ שם עמ' 50.

³⁴ שם, עמ' 17.

באמצעות שפיכות הדמים מבקש בן לאדן להוכיח למאמיניו שאויבי האסלאם פגיעים ביותר בשל חולשת אמונתם, למרות עוצמתם הרבה שלכאורה אינה ניתנת להכנעה.

פרק ד': מקורותיו האידיאולוגיים של ארגון אל-קאעידה ואסאמה בן לאדן

אסאמה בן לאדן נעדר מעמד של פוסק הלכה דתי, בן לאדן לא גדל והתחנך בבתי אולפנא אסלאמיים דתיים, לכן הוא נאלץ להיעזר בפוסקי הלכה אסלאמיים רדיקליים בכירים ומוכרים, שאימצו את דרכו ואת רעיונותיו והעניקו להם את ההכשר ההלכתי באמצעות פסקי הלכה ["פתוות"].

הש"יח עבד אל עזיז אל ג'רבווע, קובע בספר שנכתב אחרי 11 בספטמבר כי, "אוסאמה בן לאדן הוא המשך טבעי של **מחמד בן עבד אל והאב**", מכונן האסלאם הוואאבי, באמצע המאה ה-18 אסלאם אשר רבים רואים בו סטייה רדיקלית ואלימה מן הזרם המרכזי של המסורת האיסלמית. דורי גולד יוצר בספרו ממלכת האיבה זיקה מפורשת בין הוואאביות הסעודית לבין הופעתו של הטרור החדש בכלל ועליית אל קאעידה בפרט.³⁵

בהקשר הסעודי אציין את העובדה ש-15 מתוך 19 החוטפים היו סעודים דבר שמיקד את תשומת הלב לערב הסעודית אשר הוצגה במערב ככר נוח לצמיחת תנועות טרור, "מלחמת הפתוות" שפרצה בה בהמשך רק הוסיפה למבוכת המשטר. ספרו של **דורי גולד 'ממלכת האיבה'** מחדד ביתר שאת את הסכנה הסעודית.

תפיסת עולמו של בן לאדן אימצה לחיקה מתוך לימוד וקריאה את עקרונות היסוד של ההוגים האסלאמיים הרדיקליים דוגמת **אל-בנא, קטב, מודודי** ואחרים, אשר ראו בג'יהאד את הפתרון לכל תחלואי האסלאם בעולם המודרני.

תפיסת עולמו של בן לאדן, גובשה בעיקר במהלך שהייתו באפגניסטן במסגרת הג'יהאד נגד הסובייטים. מתפיסת עולמם של ראשי התנועות הרדיקליות המצריות ומתפיסות אסלאמיות ווואאביסטיות מארץ הולדתו, ערב הסעודית, אך בעיקר הושפע ממשנתו של **שייח' עבדאללה עזאם הפלסטיני**, שהיה האידיאולוג הראשי והמנסח הבולט של תפיסת הג'יהאד באפגניסטן. עזאם, שותפו של בן לאדן באפגניסטן, היה אחראי יותר מכול על עיצובה של תפיסת "**הג'יהאד העולמי**". מורשת "הג'יהאד העולמי" מעלה על נס את דמותו ההירואית והגותו האסלאמית-פוליטית של **ד"ר עבדאללה עזאם**, פלסטיני **מסילת אל-חרתיה (שבנפת ג'נין = ג'יהאד-לנד כהגדרתו של ראש השב"כ יואב דיסקין)**.

במרכז הגותו של עזאם: הדגשת מרכזיות "**הג'יהאד העולמי**" והחובה האישית החלה על כל מוסלמי לשחרור אדמות האסלאם משליטת ה"**כופרים**"³⁶

הגותו ומורשתו באים לידי ביטוי בספר "**ההגנה על אדמות המוסלמים, החובה האישית החשובה ביותר**". שמהווה פסק הלכה אסלאמי על פי עיקרי תפיסתו הבאה לידי ביטוי בספר זה: כל אדמה אסלאמית, שהיתה תחת שלטון אסלאמי, ופלסטין בכלל זה, צריכה לחזור לשלטון האסלאם אך ורק ב "**מלחמת קודש**" כחובה אישית החלה על כל מוסלמי.

לתפיסתו זאת היתה השפעה רבה על בן לאדן, שהנו הדמות בעלת ההשפעה הרבה ביותר על "הג'יהאד העולמי" בן זמננו.

ב"**מכללת ההטפה והג'יהאד**" בג'לאלאבאד החלה היכרותו הממשית של עבדאללה עזאם עם

³⁵ גולד דורי. ממלכת האיבה. עמ' 11.

³⁶ http://www.intelligence.org.il/sp/10_04/heritage.htm נובמבר 2004

אוסאמה בן-לאדן, בן-לאדן הושפע מהרטוריקה ומהכריזמה של עבדאללה עזאם ושניהם החלו לשתף פעולה, הן בתחום הלוגיסטי והן בתחום המבצעי. ובהדרגה - מוזגו והפכו לתשתית הסיוע של " אל קאעידה ". יצוין, כי בן-לאדן השקיע את רוב זמנו בפעילות בתחום הניהולי לעומת זאת עבדאללה עזאם, עסק בעיקר בתחום האידיאולוגי והארגוני (הטפה, אינדוקטרינציה אסלאמית למתנדבים, גיוס מתנדבים).

ב-24 בנובמבר '89 נהרגו עבדאללה עזאם ושני בניו בהתפוצצות מכונית ממולכדת בפאשאור. מבצעי הפיגוע לא התגלו. סביר להניח, כי שליחי המודיעין הסובייטי, שירותי הביון של המשטר הפרו-סובייטי באפגניסטאן, הם שעמדו מאחורי הפיגוע. התרומה החשובה ביותר של עבדאללה עזאם לתנועה האסלאמית הפונדמנטליסטית העולמית היתה חידוש מרכזיותו של רעיון הג'יהאד, והוא זכה אפילו לכינוי "אמיר הג'יהאד" תוך ניתוח הסיבות לשקיעת העולם המוסלמי בעידן המודרני הגיע עזאם למסקנה שהסיבה לכך הינה נטישת הג'יהאד.

הגותו של עבדאללה עזאם מעניקה היתר והצדקה חסר אבחנה לטרור העולמי לפגיעה בנשים וילדים לא לוחמים.

תפיסת עולמו זאת מצאה ביטוייה בפסק הלכה דתי ("פתווה") שפורסמה בספרו "ההגנה על אדמות המוסלמים, החובה האישית החשובה ביותר". לפסק הלכה זה, המטיף לג'יהאד עולמי, הייתה השפעה רבה על לוחמים מוסלמים רדיקלים מרחבי העולם. הוא פורסם לראשונה ב-1984 ויצא לאור כספרון ב-1987.

עבדאללה עזאם טען שאחרי סיום המלחמה באפגניסטאן "יבוא תורה של פלסטין" "לזכרך, אבו מחמד [כינויו של עבדאללה עזאם] אהבת הג'יהאד השתלטה על חיי, על נפשי, על תחושותיי, על ליבי ועל רגשותיי. אם ההתכוננות [לג'יהאד] היא טרור - כי אז אנו טרוריסטים. אם ההגנה על הכבוד היא קיצוניות - כי אז אנו קיצונים. אם הג'יהאד [מלחמת הקודש] נגד האויבים הוא פונדמנטליזם - כי אז אנו פונדמנטליסטים".

עבדאללה עזאם מסמל פאן מעשי - של תפיסת העולם האסלאמית הקיצונית שאותה טיפח ומימש תוך מתן דוגמה אישית. אומנם "האחים המוסלמים", אותם מסמל חסן אל-בנא, לא דגלו בטרור כדרך פעולה מועדפת להשגת מטרותיהם, אולם הם קיימו זרוע חשאית שהיתה מעורבת במעשי אלימות במצרים. בניגוד למרבית תנועות הג'יהאד האסלאמי בעולם אשר שמו בראש סדר העדיפויות שלהן את הפלת המשטרים החילוניים המושחתים בארצותיהן, אימץ בן לאדן גישה שונה.³⁷ בן לאדן דוגל ברעיון "הג'יהאד העולמי" אשר נועד תוך איחוד השורות להביא להדברת ארה"ב ולקריסתה אשר תביא ממילא לנפילת כל אותם משטרים כופרים אשר נהנים מחסותה ובהם משטרים אסלאמים "כופרים" וישראל.

אתוס 'האסתשהאד' ההקרבה העצמית עליו אדון בפרק הבא, הונחל לרבים מחברי הארגון דבר שקיבל ביטוי מפי אחד ממפקדיו "מעולם לא חסרו לנו מתאבדים פוטנציאליים-יש לנו מחלקה שנקראת 'מחלקת המתאבדים' והיא תמיד תהיה, כל עוד אנחנו בג'יהאד נגד הכופרים והציונים.³⁸

³⁷ יורם שוויצר. שאול שי, הפתעה הצפויה, מפעלות המרכז הבינתחומי, הרצליה, 2002, עמ' 37.

³⁸ שם עמ' 21.

פרק ה'- ניתוח רעיון האסתשהאד

אתוס האסתשהאד הונחל לרבים מחברי ארגון אל קאעידה דבר שקיבל ביטוי מפי אחד ממפקדיו
**"מעולם לא חסרו לנו מתאבדים פוטנציאליים-יש לנו מחלקה שנקראת 'מחלקת
 המתאבדים'".**

פיגועי התאבדות התחילו במזרח התיכון, אך הפכו לבעיה של העולם המערבי כולו. אם נתבונן
 בהיסטוריה של הטרור, נגלה פיגועי התאבדות עוד במאה ה-18-שבוצעו באסיה על ידי מוסלמים
 שנלחמו נגד ההגמוניה המערבית והשלטון הקולוניאליסטי.³⁹

אך פיגועי ההתאבדות כיום שונים במטרותיהם מפיגועי ההתאבדות של אז. פיגועי התאבדות
 היום מטרתם לגרום אבדות רבות בנפש ככל האפשר ונזק פיסי עצום, ובכך גם לזרוע פחד
 וחרדה עמוקה בקרב האוכלוסייה כולה.

ככל שיש יותר נפגעים בפיגוע כזה, וזה מתאפשר על ידי הוצאתו לפועל במקום צפוף ככל
 האפשר, הדבר מבטיח כיסוי תקשורתי רחב יותר. לכן פיגועי התאבדות הם טרור ראוותני בדרגת
 פיצוץ מטוסים באוויר ושימוש בנשק להשמדה המונית.

"פיגוע התאבדות הוא התקפת טרור המונעת על-ידי מניעים פוליטיים-דתיים ומבוצעת על ידי
 אדם (או אנשים אחדים) שבאופן פעיל ובכוונה גורם למוות של עצמו יחד עם מטרתו הנבחרת.
 מוות בטוח של המבצע הוא תנאי להצלחת הפעולה".⁴⁰

האם פיגועי **[האסתשהאד] ההקרבה העצמית** נחשבים להתאבדות במובן שאנו רגילים אליו?
הפסיכיאטריה המערבית מגדירה את הדרישות המוקדמות של המתאבד בכוח:

1. מחשבה על הרג עצמי .
 2. קיומה של תוכנית פעולה לגבי הצעדים שיש לנקוט ולגבי העיתוי המתאים .
 3. מוכנות נפשית לבצע את התוכנית .
- בפיגועי ה-11.9.01 ראינו את כל המרכיבים הללו 'במיטבם'.
 במקרה של המחבלים המתאבדים, הנחישות להרוג את האויב היא הכוח המניע. התוכנית
 מתמקדת בהריגת אחרים והמוות של המחבל הוא תוצאה משנית. על כן זה לא נחשב
 להתאבדות "רגילה".
 המונח המתמייחס בקוראן ללוחם שנפל בקרב בספרות ימי הביניים הוא **"שהדא אלמערכה-**
מרטירים[שנפלו] במערכה". הם נקראים גם **"שהדא אלדניא ואלאח'רה"** - **"מרטירים בעולם
 הזה ובעולם הבא"**.

תוצאת ההתאבדות, היא שהמתאבד הופך ל**שהיד**, מביא כבוד למשפחתו וזוכה לתהילת נצח,

³⁹.קולברג איתן.**מות קדושים והקרבה עצמית באסלם הקלאסי**. פעמים, 75, תשנ"ח 5-26.

⁴⁰.ישראל רפי.איסלאמיקזה-טרור המתאבדים.נתיב76,1997, 69-76, 1-2.

המילה "שהיד" היא המילה הערבית למרטיר [עד], מכל מקום, גמולם של השהידים למען האל מצוין בקוראן: "אל תחשבו את הנופלים למען האל למתים. חיים הם ומקבלים את כלכלתם אצל ריבונם...כי אין עליהם פחד ואין עליהם יגון".⁴¹

על מנת שאנשים יוכלו להתגבר על הדחף הקמאי ביותר - פחד המוות - חייבים הם להאמין שמוותם יהיה כדאי. אמונה זו נסמכת על הפסוק מהקוראן שצוטט לעיל. לפי פסוק זה השהידים חיים, אך כיצד יש להבין כתוב זה לאשורו? פירוש אחד הוא שגופו ונפשו של השהיד יושבו לחיים בתחיית המתים ואז יזכה לגמולו. אך האמונה הנפוצה יותר היא שהשהיד יוחזר לחיים מיד לאחר מותו. לפי אסכולה אחת, גופו ונפשו שבים לחיים, ואילו לפי אסכולה אחרת, רק נפשו של המרטיר תשוב.⁴²

מוות בקרב והתאבדות (אסתשהאד)

היחס באסלאם להתאבדות על רקע של מצוקה אישית מכל סוג, הוא שלילי. אולם בקוראן האיסור על התאבדות אינו חד-משמעי, ובמחקר של איתן קולברג מובאים פסוקים מן הקוראן שאפשר לפרש אותם בכך, שהתאבדות הותרה בתנאים מסוימים.⁴³ המלומדים המוסלמים ניסו להוכיח שההתאבדות אסורה בפסוק: "ואל תשליכו עצמכם לאבדון"⁴⁴ אך גם כאן זה לא בהכרח מדבר על התאבדות. נראה, כי בשלב מוקדם עדיין לא נחשבה ההתאבדות כראויה לגנאי בכל תנאי. עם זאת, האיסור להתאבד מנוסח באופן מוחלט בכמה מסורות קדומות. גם מי שחש כי מותו קרב ומבקש לחסוך מעצמו סבל, אינו רשאי ליטול את חייו (ליפול על חרבו) או לבקש מחברו לעשות זאת.

הגישה השלילית כלפי המתאבד משתנה כשמדובר בסוגיית "טלב אלשהאדה" (בקשה למות מות קדושים) בשדה הקרב. מעלותיה של "השהאדה" לעומת קדושת החיים נידונו בידי חכמי הלכה באסלאם בזיקה ברורה לדיונים במלחמת הקודש (ג'יהאד) כמה מחכמי האסלאם בני זמננו מלמדים סנגוריה על מי שמתאבד בפיצוץ חומר נפץ על גופו, בכך שהם גוזרים גזרה שווה בינו לבין הלוחם הבודד של ימי הביניים: מאחר שכוונתו של המתאבד בפיצוץ היא לזכות במות קדושים, ומאחר שסביר שיגרום נזק לאויב, פעולתו לא רק מותרת אלא עולה בקנה אחד עם רצון האל: אין זה הרס עצמי אלא הקרבה עצמית-אסתשהאד] וגבורה.⁴⁵

הבסיס האידיאולוגי

הבסיס האידיאולוגי לפיגועי ההתאבדות ולטרור האסלאמי בכלל היא דוקטרינת הג'יהאד.

⁴¹ פז ראובן. התאבדות וג'יהאד באסלאם הרדיקלי הפלסטיני: הפן הרעיוני. תל אביב, אוניברסיטת ת"א, מרכז משה דיין. 1988.

⁴² Andoni, Hamis. Searching For Answers: Gaza Suicide Bombers. Journal For Palestine Studies, 26(4).

⁴³ קולברג. 19-22.

⁴⁴ [סורה] 2 אלבקררה 195.

⁴⁵ קולברג 21-22.

הג'יהאד, אמור לציין חתירה אל היעד. אולם בהלכה המוסלמית (**השריעה**) יש לג'יהאד, בעיקרו של דבר, משמעות אחת: פעולה צבאית המיועדת להרחיב את הגבולות החיצוניים של שלטון האסלאם, או להדוף מתחומו כופרים מסיגי גבול. רעיון זה מבוסס על התפיסה שהאסלאם איננו רק אחד מדתות ההתגלות, אלא האמונה השלטת, שבאה להחליף את הדתות המונותאיסטיות האחרות, כי היא ההתגלות האלוהית המאוחרת ביותר, ולכן המעודכנת ביותר. חותם דתי-חוקי פורמאלי, המעניק אישור ותוקף לפיגועי ההתאבדות ולטרור האסלאמי בצורת כתב הלכה (**פת'ווה**) לא ניתן משום שהאסלאם אוסר בדרך כלל התאבדות. **אך** אחד מאנשי הדת, **יוסוף אל קרדאווי**, פרסם מאמר, שבראשו הפסק שאינו משתמע לשתי פנים: "**מבצעי התאבדות בפלשתינ הכבושה מייצגים את אחת הצורות הנעלות ביותר של הג'יהאד לשם אללה...לכנות מבצעים אלה פיגועי התאבדות יהיה מוטעה ומטעה. אלה מבצעי הקרבה וגבורה, וכמו מבצעי מות קדושים גם הם מנותקים לחלוטין ממושג ההתאבדות. המתאבד נוטל את נפשו הוא. אבל זה שמדובר בו כאן, הורג את עצמו למען דתו ועמו**" **יוסוף אל קרדאווי**, ואחרים, מצדיקים את הפגיעה באזרחים שנעשית בפיגועי ההתאבדות: "**החברה הישראלית היא חברה צבאית. הגברים והנשים שבה הם חיילים בשורות צבאה, והם עשויים להיות מגויסים לשירות בכל רגע.**"⁴⁶

הקוראן אמנם משבח את הנופלים במערכה "**אל תחשבו את הנופלים למען האל למתים. חיים הם ומקבלים את כלכלתם אצל ריבונם**", אך שולל התאבדות, ויש פסוקים בקוראן המוכיחים זאת. גם החוק האסלאמי אוסר על התאבדות, אפילו אם היא נעשית למען מטרה טובה. **עם זאת**, הפרובלמטיקה ההלכתית נותרה בעינה. גם אם פעולות **ההקרבה העצמית [אסתשהאד]** זכו בגיבוי רעיוני-הלכתי אסלאמי, הרי לכל בר-דעת ברור כי זו התאבדות, גם אם תיקרא **[אסתשהאד] הקרבה עצמית**.

בחברה הפלשתינית לדוגמא השתלב מוטיב **ההקרבה** המהפכנית הלאומית (**פדא**) עם **ההקרבה העצמית האסלאמית [אסתשהאד]** כנדבך בתהליך הבנייה של המדינה העצמאית שבדרך. פיגועי ההתאבדות קיבלו לגיטימציה חברתית בגלל שהם אמצעי להתגונן מפני אויב נורא למען השמירה על כל היקר לחברה: הדת, המולדת, הכבוד, ערכי היסוד והתרבות. אמירת הקוראן האלוהית: **"אל תחשבו את הנופלים למען האל למתים. חיים הם ומקבלים את כלכלתם אצל האל. ששים על אשר האציל להם האל מחסדו ושמחים בנותרים מאחור אשר טרם הצטרפו אליהם, כי אין עליהם פחד ואין עליהם יגון"**.⁴⁷

הפכה לסיסמא ומעמידה את **ההקרבה** כאידיאל חברתי, שההכשר הדתי שבג'יהאד מרחיק ממנה את היסוד המנוגד לדת הקיים בעצם ההתאבדות. פיגועי ההתאבדות של ארגון אל-קאעידה של אוסאמה בן לאדן ודומיו מייצגים את המגמה הכי מסוכנת של פיגועי ההתאבדות, ביוצרו תשתית רחבה, מבוססת ומצוידת בטכנולוגיות החדישות ביותר. הוא יצר ברית בין קבוצות שונות של האסלאם הפונדמנטליסטי מכל רחבי העולם,

⁴⁶. ישראלי. 73-74.

⁴⁷. אל-עמראן 169-170.

ובאמצעים שבידו מסוגל לזרוע הרס עצום.

הקו המלכד של תנועת אל קאעיידה מראשיתה היה תפיסת הג'יהאד למען אללה נגד האויב, שצויר כאימפריה נוצרית כובשת, המנסה לכפות את שליטתה על אדמה מוסלמית, תפיסת **האסתשהאד** כאמצעי לחמה היא חלק מתפיסת עולם כוללת הרואה ב**ג'יהאד אקטיבי** נגד מי שנתפסים כאויבי האסלאם עמוד תווך ארגוני מרכזי, הנכונות להקרבת החיים למען האל ובדרכו מהווה עפ"י השקפת העולם של אל קאעיידה ביטוי ליתרון המוסרי של הלוחם המוסלמי על יריביו. הקרבת החיים הפכה באל קאעיידה לערך עליון וחשיבותה אף עולה על הערך האופרטיבי שלה. תפיסת הארגון בסוגיית ההקרבה למן האל, מגולמת בסיסמאות מנהיגיו: **"אנו אוהבים את המוות יותר ממה שיריבינו אוהבים את החיים"**. תנועת אל קאעיידה מטפחת את ההתנדבות להקרבה עצמית ומימושה ע"י התאבדות. **האסתשהאד** הוא הדבר העיקרי שמבקש לוחם הג'יהאד להשיג והיא מתוארת במונחים של הנאה: **"אנו מבקשים ממך את עונג ההתבוננות אל פניך ומשתוקקים לפגוש אותך שלא בעת צרה {...} קח אותנו אלייך {...}**".⁴⁸ סיסמה זו נועדה לבטא את חוסר היראה מפני פחד אובדן החיים אשר לטעמי גם מצליח לא להסב את תשומת ליבם או לפגוע בשיקול דעתם- [המעוות] מהמטרה העיקרית במהלך אופרציה מורכבת כמו תכנון ארוך טווח תוך שהייה בשטח היריב לשם חטיפת מטוסים. **רעיון האסתשהאד** הוא שיבטיח את ניצחונו המובטח של האסלאם על הכפירה, את ניצחון הרוח על החומר, הנפש על הגוף ובעיקר ניצחון הטוב על הרע.⁴⁹ בן לאדן עצמו קבע את רעיון ההקרבה למען האל (**"האסתשהאד"**) באל-קאעידה כערך ארגוני מרכזי ומלכד.

בחקירתו של אחד הפעילים הבולטים של אל קאעיידה **חאלד שיח** הוא אמר כי הדבר החשוב ביותר שחיפשו באל קאעידה היה הנכונות להתאבד. ככלל המוכנות המוקדמת לפעולת **אסתשהאד** מייחדת את אל קאעיידה מארגונים אחרים.

בכתבה שפרסם עיתון **"אל-שרק אל-אוסט"** ב-29.6.06 טוענים "חכמי הדת של אוניברסיטת אל-אזהרה" המצרית כי קיים בלבול בקרב הצעירים המוסלמים [בהבנת ההבדל] בין [המושגים] **"התאבדות"** ו**"אסתשהאד"** [הקרבת הנפש] למען ההגנה על הדת והמולדת ואמרו כי השריעה האסלאמית אסרה את ההתאבדות והדגישה כי דינם של המתאבדים גיהנום.

חכמי הדת הבהירו כי מי שמבצעים פעולות התאבדות בשם הדת אינם מוסלמים אלא אנשים שמכרו את נפשם לשטן ואינם בקיאים בדיני האסלאם, האוסרים הריגת נפש אלא על פי דין. **ד"ר מחמד ראפת עות'מאן** - דובר ועדת המחקר ההלכתי במרכז המחקרים האסלאמיים באל-אזהרה והדיקן לשעבר של הפקולטה לשריעה ולמשפט - ציין כי יש הבדל בין ג'יהאד לבין טרור ובין אסתשהאד לבין התאבדות, וכי צעירים רבים אינם בקיאים בדיני האסלאם באשר למשמעות הג'יהאד ו[לכן הם] מבלבלים בין אסתשהאד לבין התאבדות. לדבריו, אדם אשר מפוצץ את עצמו

⁴⁸ יורם שוויצר. שרי גולדשטיין פרבר. אל קאעיידה והגלובליזציה של טרור המתאבדים. מרכז יפה למחקרים אסטרטגיים. אוניברסיטת ת"א. עמ' 20.

⁴⁹ ש. עמ' 21.

בין אנשים שלווים הוא חוטא המבצע מספר פשעים: הפשע הראשון הוא ההתאבדות (הריגתו את עצמו), שכן ידוע שבדת [האסלאם] יש הסכמה כללית לגבי איסור הריגת אדם את עצמו או את זולתו, שהרי הריגה היא אחת העבירות החמורות ביותר, אחרי [עבירת] הכפירה באללה, כפי שאמר אללה: **"אל תהרגו את עצמכם אללה רחום עמכם"**⁵⁰ הפשע השני שמבצע המתאבד הוא הריגת האחרים כאשר הוא חותר ל[מימוש] מטרה מדינית ולא [מטרה] דתית. יש מי שמפוצץ את עצמו נגד השליט והורג באותו מקום אנשים רבים חפים מפשע, אשר אללה אסר להרוג אותם, אלא על פי דין. זאת בנוסף להשחתת רכוש ציבורי ופרטי.

עוד אומר [ד"ר עות'מאן] כי [האנשים] שמבצעים התאבדות או פיגועי התאבדות הפכו את מטרותיהם המדיניות לאמונה דתית שלמענה הם מקריבים נפשות [אך] לא של שהידים, אלא של מתאבדים שאללה הועיד להם ייסורים בעולם הבא. עפ"י השריעה האסלאמית, שהיד הוא אדם הנלחם באויב ומסכן את נפשו בתוככי האויב כדי להגן על דתו, על מולדתו, על כבודו ועל אדמתו - זה מותר על פי האסלאם ואם הוא מת במקרה כזה, הרי הוא שהיד. ד"ר עות'מאן מוסיף ואומר כי שהידים הם מי שמבצעים פעולות [אסתשהאד] נגד אויב, עושק אדמה וכובש ארצות.

ד"ר עבד אל-חכם אל-צעדי - מרצה להלכה אסלאמית באוניברסיטת אל-אזהר - אומר שהאסלאם הגדיר את תפיסת הג'יהאד והציב לו קריטריונים כדי שלא יתבלבלו היוצרות כפי שקורה כעת. [לדבריו], הג'יהאד באסלאם לגיטימי עבור מטרות נעלות, אשר החשובה שבהן היא תגובה על תוקפנות נגד הנפש ו[נגד] המולדת ו[למען] הגנה על הדת, האדמה והכבוד. **ד"ר אל-צעדי** מוסיף כי ההקרבה הנעלה ביותר היא שהאדם מקריב את חייו וכי השריעה האסלאמית קוראת לאנשים לעשות זאת ולא לעמוד בחוסר מעש נוכח התקפה נגד המולדת או הדת. בעוד שהדברים הללו אכן קשורים לג'יהאד והוא יסודם, הרי בזמן האחרון הופיעו עניינים שונים אשר למענם אדם מקריב את חייו, כמו: תגובה לעושק שנגרם לאדם בצורת כיבוש [אדמתו], שלילת זכותו לחיים, דיכוי ועושק הנגרמים לו בארצו. [הקרבת החיים בגין עניינים אלו] נחשבת להתאבדות ... התפיסות החדשות הללו מבלבלות בין המטרות לבין המניעים ולכן אם אנחנו רוצים לדעת מהי [התפיסה] הנכונה ומהו דין [האסלאם] לגבי [המטרות והמניעים של הג'יהאד] עלינו לחזור אל המקור: כל מה שנעשה מתוך הגנה על האדמה הכבוד או הנפש, או [כדי] להגיב על עושק או תוקפנות, או להגן על חמשת הדברים שבני אנוש מסכימים שיש לשמור עליהם מכל וכל [שהם: הדת, הנפש, השכל, הילדים, הרכוש] אשר השריעה האסלאמית ציינה אותם וראתה בהם יעדים שלה - אין ספק שמאפיינים כאלה הם מאפייני **האסתשהאד** והוא נחשב לג'יהאד חוקי.

ד"ר אל-צעדי ממשיך ואומר: באשר ל[פעולה שמטרתה] רחוקה מן המטרה הזו הרי היא בבחינת סוג של התאבדות, אשר כמה אנשים מבצעים מסיבות בלתי ברורות, ועלול להיווצר

⁵⁰. קוראן 4: 29.

בלבול בין [התאבדות לאסתשהאד] וחוסר בהירות באשר להבנתם האמיתית.

ד"ר עבד אל-עטיים אל-מטעני - חבר המועצה העליונה לעניינים אסלאמיים בקהיר ומרצה ללימודים גבוהים באוניברסיטת אל-אזהר - הדגיש מצידו את האיסור [החל] על אדם להרוג את עצמו למען מטרה שעניינה העולם הזה, וציין כי מי שמפוצץ את עצמו במקום שיש בו אנשים שלווים אינו שהיד, גם אם מדובר בארץ כבושה. לדבריו, **אסתשהאד** פירושו שמוסלמי מקריב את נפשו בזירת הקרב תוך עימות פנים אל פנים עם האויב, ואם הוא מפוצץ את עצמו בתוככי חיילי האויב, הרי שבמקרה כזה [הדבר נעשה] למען הגנה על הדת והמולדת, כלומר למטרה חוקית ע"פ השריעה לשם **אסתשהאד**.

באשר למי שמפוצצים את עצמם מסיבות של ייאוש ותסכול, הרי [אין] הם [אלא] מיואשים ומתאבדים.⁵¹ והיא תמיד תהיה, כל עוד אנחנו בג'יהאד נגד הכופרים והציונים.

את השד הזה יכולים להחזיר לבקבוק רק המנהיגים הדתיים, שהתירו את ההתאבדות. מנהיגי דת לבנוניים כבר דיברו נגד תופעת ההתאבדות ממניעים דתיים, ועשו הבחנה ברורה בין **"אינתיחאר"** - התאבדות - שהיא פסולה, לבין **"אסתשהאד"** - הקרבה למען האל. עם זאת, יש לרתום את ההנהגה הדתית המצרית של אל-אזהר ואת זו הסעודית. הדרך לכך חייבת להתחיל בהידברות בין ההנהגה הדתית המוסלמית לזו היהודית והנוצרית, מתוך רצון לסיים את הסכסוך ולהעבירו למסלול פתרון מדיני-פוליטי.⁵²

⁵¹. אל-שרק אל-אוסט" (לונדון) 29.6.2006

⁵². יפה אהרון. ג'יהאד עד מוות-המניע הדתי. מרכז אריאל למחקרי מדיניות. www.therightroadtopeace.com/infocenter

סיכום

תפיסת ההקרבה למען האל **האסתשהאד** עומדת במרכז ערכיו של ארגון אל קאעיידה, המלחמה באפגניסטן והחוויה המשותפת, סייעו להנחיל את רעיון **האסתשהאד** לשותפיו ולהפצתו בעולם. עפ"י בן לאדן **האסתשהאד** הוא ליבת רעיון הג'יהאד, הרעיון קודם פותח ושוכלל על ידו וכך הפכה תופעת המתאבדים לבעיה בינלאומית.

עפ"י בן לאדן העולם כולו, והמזה"ת בפרט הם זירה, שבה מתנהל קרב הישרדות בין **קואליציה** **זלבנית יהודית** אשר שואפת להכניע את האסלאם.⁵³

כבר בתחילת דרכו אימץ בן לאדן תפיסות אסלאמיות רדיקליות, שראות את האסלאם כנתון במאבק קיומי מול הכוחות העדיפים של מעצמות העל ומשטרים ערביים חילוניים ומושחתים הפועלים בהתאם לאינטרסים של פטרוניהם המעצמתיים, עפ"י אמונתו האסלאם הרדיקלי נאבק למען סילוק השליטים המושחתים בעולם האסלאמי ולמען כינון קהילת מאמינים אוטופית **"האומה"**.

לדעת בן לאדן לאסלאם אין גבולות, ומדינות הלאום המוסלמיות הן יצירות מלאכותיות של הקולניאליזם והאימפריאליזם, שנועד לגרום פילוג מלאכותי בעולם המוסלמי ולהנציח את שליטתן ומעורבותן של מעצמות המערב.⁵⁴ בן לאדן דבק בסיסמה **"לא מזרח לא מערב"** דהיינו לאחר קריסתה של ברית המועצות הגיע שלב ההתמודדות עם המערב וארה"ב בראשו.⁵⁵

בן לאדן גיבש תנועה אשר אינה מזוהה עם תנועה או מדינה מסוימת, אלא מבטאת זרם דתי תרבותי רדיקלי, שדוגל במאבק חסר פשרות של האסלאם במשטרים המוסלמים הכופרים ובתרבויות היריבות.⁵⁶ בן לאדן הוא נציג מובהק של "טרור חדש", זהו טרור לא ממוקד, אמורפי, ללא גבולות, של קבוצות מלאומים שונים, המותאם לעידן הגלובליזציה והמהפכה הטכנולוגית רק מעצימה את הפוטנציאל ההרסני שלו.⁵⁷

בן לאדן דוגל ברעיון **"הג'יהאד העולמי"**, אשר נועד לאחד את כלל הכוחות האסלאמיים כדי להדביר את ארה"ב. הצבת הכוחות האמריקאים בחצי האי ערב מהווים התרסה של הנצרות על האסלאם.

האסלאם כציוויליזציה מובילה במאה השביעית איבד את השפעתו ועליונותו, והוא מפגר הן

⁵³ . שאול שי, הג'יהאד שלא נגמר, הוצאת מפעלות המרכז הבינתחומי הרצליה בע"מ, 2002. עמ' 40-37.

⁵⁴ .שם, עמ' 58.

⁵⁵ .שם, עמ' 9.

⁵⁶ .שם עמ' 60.

⁵⁷ .במך אסתר. קיטוב והקצנה באסלאם הרדיקלי. בעקבות ה-11 בספטמבר. מרכז משה דיין. אוניברסיטת ת"א. עמ' 37.

אחרי העולם המערבי והן אחר המזרח המצוי בשלב מואץ של מודרניזציה, הפער המתרחב נמשך מזה שלוש מאות שנה והוגיו ומהפכניו של האסלאם עדיין לא מצאו מענה הולם. המודעות לכך בקרב תושבי המדינות המוסלמיות גוברת, אל מול שפע ההזדמנויות בעולם החופשי לבין המחסור והדיכוי המחפירים בתוך עולם האסלאם, הכעס מופנה באופן טבעי כלפי המנהיגים ומהווה דלק תבערה להתלקחות נס הג'יהאד, ישנה משמעות לעובדה שכל הטרוריסטים אשר זוהו בהתקפות ה-11 בספטמבר הגיעו מערב הסעודית וממצרים-מדינות אשר מנהיגיהם נחשבים ידידותיים לארה"ב.⁵⁸

התנועות הפונדמנטליסטיות ניזונות ממצב של מחסור והשפלה וכן מתחושות של תסכול וזעם שגאו בעקבות כשלון השיטות הזרות קפיטליזם סוציאליזם וכו', כתוצאה מכך מופנה הזעם כנגד אנשי המערב ו"סוכניהם". הפונדמנטליזם הדתי מובן לכול, משכילים וחסרי השכלה כאחד התרופה מצידם היא שיבה לאסלאם המקורי והחלת חוק השריעה על המדינות.

שני סממנים בולטים מאפיינים את ההתקפות של ה-11.9 הנכונות לאסתשהאד ואכזריותם של משלחיהם. במסורת האסלאם או בחוקיו אין כל הצדקה למעשים דומים של אכזריות מחושבת חסרת הבחנה, אלה הם מעשי כפירה ממש, גם אם המבצעים מתיימרים לעשותם בשם האל וכתבי הקודש.⁵⁹

קריסתה של בריה"מ פורשה ע"י הפונדמנטליסטים לרבות בן לאדן כניצחון במאבק המשותף באפגניסטן שהביס את הצבא האדום העצום, שהביא לקריסתה של האימפריה הסובייטית ומכאן פנה בן לאדן לטפל בארה"ב מנהיגת האימפריאליסטים המערבי, והציונים. ביטוי לכך מפורט בפרק 4 בחוטבה בו מתאר הדרשן את ניצחון המוסלמים במערכות ובמלחמות בשני העשורים האחרונים.

בן לאדן חוזר שוב ושוב בהגדרת אויביו כ"צלבנים". הצלבנים יש לזכור לא היו אמריקנים או יהודים, אלא נוצרים שפתחו במלחמת קודש במטרה להשיב לידיהם את המקומות הקדושים לנצרות, הצלבנים לא היו אמריקאים ואף לא יהודים. בן לאדן מסביר שפעולותיו מהוות תגובה לחילול האדמה הקדושה לאסלאם: נוכחות אמריקאית בחצי האי ערב, ובמושב הח'ליפות בבגדד, מניע נוסף במשנת בן לאדן נעוץ בסדר העולמי החדש אשר לדידו לא משאיר לו ברירה אלא להלחם באמריקה בכוחות עצמו.

ההצדקה המוסרית ומנופי העוצמה של התנועות הרדיקליות דוגמת אל קאעידה לא נוסחו בדרך כלל במונחים פוליטיים, אלא **התבססו על מקורות סמכות דתיים אסלאמיים ועל עקרונות דתיים**. השימוש במנופים אלה והפנייה לאמונות דתיות מושרשות אפשרו למנהיגים הרדיקליים להחדיר מוטיבציה בטרוריסט המוסלמי וליצור עבורו סביבה חברתית תומכת וסביבה דתית המספקת אישור מוסרי וחוקי לפעולותיו. הצלחתם של הארגונים האסלאמיים הרדיקליים בגיוסם,

⁵⁸ ברנד לוואיס, אסלאם במשבר. עמי 134.

⁵⁹ שם עמי 164.

בהצבתם וב"תחזוקתם" האידיאולוגית של פעילים רדומים מפגעי ה-11 בספטמבר הם דוגמה מצוינת לכך – וכל זאת מבלי שיערקו או ייכנעו לפיתויי הציוויליזציה המערבית – מוכיחה את טבעה האידיאולוגי העמוק של התופעה.⁶⁰

גם אחרי ה-11 בספטמבר, קשה היה להבחין בין הדרשות הנשמעות במקרה ובמסגדי המערב לבין אלה של אל-קאעידה.⁶¹

יונתן הלוי מנהל "הקבוצה לחקר המזרח" בטורונטו, העוקב אחר ארגוני האסלאם הקיצוני, אומר כי הם רואים את דנמרק כמו מדינות המערב האחרות מטרה קלה להפצת האסלאם וקרש קפיצה לחידוש הכיבוש המוסלמי של אירופה והקמת ח'ליפות מוסלמית בחסות דגל הדמוקרטיה. ארגון אל קאעידה מבטיח -"אנו נהפוך את הבית הלבן ואת הפרלמנט הבריטי למסגדים" ברנרד לואיס מסכם את מאמרו מרי האסלאם במילים: "אם בן לאדן צודק בחישוביו ואם יצליח במלחמתו, עתיד שחור צפוי לעולם, ובמיוחד לחלקו המוסלמי."⁶²

⁶⁰ שמואל בר. המקורות הדתיים של הטרור האסלאמי. <http://www.kivunim.org.il/article>

⁶¹ בר שמואל. המקורות הדתיים של הטרור האסלאמי. פוליס רבין, יוני 2004.

⁶² ברנרד לואיס. מתי החל הסכסוך עם המערב וכיצד יוכל להסתיים. אסתר ובמן. בעקבות ה-11 בספטמבר. מרכז משה דיין. אוניברסיטת ת"א.

ביבליוגרפיהספרים:

1. Ransport, Magnus: *Interpreting the broader context and meaning of BinLaden.s*.
Fatwa. *Studies in Conflict Terrorism*, October-December 1998, 322-330.
2. ברנרד לואיס, משבר האסלאם, הוצאת זמורה ביתן, דביר, 2006.
3. גולד דורי. ממלכת האיבה. ערב הסעודית- החממה של הטרור הבינלאומי החדש. ידיעות אחרונות. 2004.
4. ובמן אסתר. הכתובת שהייתה על הקיר. מרכז משה דיין. אוניברסיטת ת"א. מאי 2002. עמ' 13.
5. יורם שוייצר, שאול שי. הפתעה צפויה, עמ' 13-18, מפעלות המרכז הבינתחומי הרצליה, אוגוסט 2002.
6. שאול שי, הג'יהאד שלא נגמר, הוצאת מפעלות המרכז הבינתחומי הרצליה בע"מ, 2002. עמ' 131..
7. שווייצר יורם. שרי גולדשטיין פרבר. אל קאעידה והגלובליזציה של טרור המתאבדים. מרכז יפה למחקרים אסטרטגים. אוניברסיטת ת"א. עמ' 20.
8. קוראן 4: 29.

מאמרים

9. ברנרד לואיס. בעקבות ה-11 בספטמבר מתי החל הסכסוך עם המערב וכיצד יוכל להסתיים. אסתר ובמן. מרכז משה דיין. אוניברסיטת ת"א.
10. ובמן אסתר. בעקבות ה-11 בספטמבר קיטוב והקצנה באסלאם הרדיקלי. מרכז משה דיין. אוניברסיטת ת"א.

אתרי אינטרנט

11. שמואל בר. המקורות הדתיים של הטרור האסלאמי <http://www.kivunim.org.il/article>
12. השפעת מורשת "הג'יהאד העולמי על תנועת הח'מאס נובמבר 2004. http://www.intelligence.org.il/sp/10_04/heritage.htm
13. <http://www.knesset.gov.il/library/heb/docs/sif012.htm>

עיתונות

14. "אל-שרק אל-אוסט" (לונדון) 29.6.2006

נספח: להלן תרגום הדרשה במלואה:

דרשת חג הקורבן של בן לאדן⁶³

להלן תרגום הדרשה במלואה^[4]:

פתיחה

"השבח לאללה אשר הוריד לעבדו ולשליחו [הנביא מחמד] את 'פסוק החרב' כדי שיאמר את האמת ויפריך את השקר. השבח לאללה שאמר: 'כאשר יחלפו [ארבעת] החודשים האסורים [בלחימה] הירגו את הפוליתאיסטים בכל מקום בו תמצאו אותם, קחו אותם [בשבוי], הקיפו אותם וארבו להם. אם הם יחזרו בתשובה, יקיימו תפילה ויתנו צדקה, שחררו אותם כי אללה סלחן ורחום הוא'.^[5] השבח לאללה שאמר: 'הילחמו בהם. אללה יענה אותם בידיכם, ימיט עליהם קלון, ינחיל לכם ניצחון עליהם וירפא את לבבות המאמינים'.^[6]

נביאנו מחמד אמר: 'נשלחתי עם חרב לקראת יום הדין, בו [כולם] יעבדו את אללה לבדו, ללא שותף. פרנסתי ניתנה לי בצל הרומח שלי, ועל מי שהפר את דברי נגזר והשפלה ועליבות. מי שנוהג כמו קבוצת אנשים, [נחשב] אחד מהם'. הנביא אמר גם: 'הוציאו את הפוליתאיסטים מחצי האי ערב'.

בוש-בלייר = סייקס-פיקו

בשעה שדמם של המוסלמים בפלסטין, בצ'צ'ניה, בפיליפינים, בקשמיר, ובסודאן זורם ומופקר; בשעה שילדינו בעיראק מתים בשל המצור האמריקאי; בטרם הגלידו פצעינו בשל מלחמות הצלבנים נגד העולם האסלאמי במאה שעברה, וכתוצאה מהסכם 'סייקס-פיקו' בין בריטניה לצרפת, שהוביל לחלוקתו של העולם האסלאמי לחלקים ולגזרי גופה, ולכן ממשיכים סוכני הצלבנים [הכוונה לשליטים הערביים] לשלוט בו עד היום – [בשעה שכל זה מתרחש] שבה לרחף עלינו רוח 'סייקס-פיקו'. כוונתי להסכם 'בוש-בלייר', שהוא תחת אותו הדגל ולמען אותה מטרה [כמו הסכם 'סייקס-פיקו'] – המדובר הוא בדגל הצלב ומטרתו [של ההסכם] להרוס ולגזול את אומתו של אהוב אללה [הנביא מחמד].

הסכם 'בוש-בלייר' טוען באופן שקרי שמטרתו הינה לחסל את הטרור. ואולם, אין זה נסתר כבר אפילו מפשוטי העם, שמטרתו לחסל את האסלאם. למרות זאת, מביעים שליטי האזור באיגרותיהם ובנאוומיהם, את תמיכתם בבוש ובמלחמתו בטרור – כלומר במלחמתו באסלאם ובמוסלמים – תוך שהם בוגדים בבירור בקהילת [המוסלמים] ובאומה האסלאמית ומסתמכים על ברכתם של חכמי ההלכה של השליטים ושרי החצר שלהם.

⁶³ http://www.memri.org.il/memri/PrinterFriendly_hebrew.asp?Etype=4&Eid=1108.

כמו כן, אין זה סוד שההכנות הנערכות כעת לתקיפתה של עיראק אינן אלא חולייה בשרשרת מתוכננת של התקפות על מדינות האזור ובהן סוריה, איראן, מצרים וסודאן. ואולם, ההכנות לחלוקת ארץ שני המקומות הקדושים [קרי, ערב הסעודית] מהווה את החלק העיקרי של תוכניתם. וזאת יש לדעת, מדובר במטרה אסטרטגית ישנה, מאז עברה התלות שלה [של ערב הסעודית] מבריטניה לארה"ב לפני שישה עשורים.

לפני שלושה עשורים, ניסתה אמריקה לממש את מטרתה זו בעקבות מלחמת העשרה ברמאדא [1973], כאשר נשיאה ניקסון איים בפומבי לפלוש לארץ שני המקומות הקדושים. הדבר לא נסתייע בידו באותה עת, ועל כך, השבח לאללה. ואולם, עם תחילתה של מלחמת המפרץ השנייה, הקימה אמריקה בסיסים צבאיים חשובים ומסוכנים, שהתפשטו ברחבי ארץ שני המקומות הקדושים, ובעיקר בקרבת הבירה, ולא נותר להם אלא לחלקה. והיום, נראה שהזמן המתאים, בעיניהם, לחלוקה הגיע. אנו שמים את מבטחנו באללה.

לסיכום, הפיכת האזור למטרה של אמריקה באופן כללי וחלוקת ארץ שני המקומות הקדושים באופן ספציפי אינם בבחינת עונת קיץ חולפת ותו לא; מדובר במטרה אסטרטגית שאינה יורדת [מסדר היום] של מדיניות הרמייה האמריקאית. מה הכינו הממשלות באזור כדי להתנגד למטרה האסטרטגית התוקפנית הזו? שום דבר שראוי להזכירו, פרט להגברת נאמנותן לצלבנים. לכך יש להוסיף את כינוס שרי הפנים הערביים שאורגן [בתוניס ב-13 בינואר, 2003] במטרה להילחם במוג'אהדין ולהדק את [טבעת] החנק על חכמי ההלכה הנאמנים, המנסים להזהיר את האומה ולהעיר אותה כדי שתגן על עצמה.

מדינת "ישראל הגדולה" והיהודים

אחת המטרות החשובות ביותר של המתקפה הצלבנית החדשה הזו, היא להכשיר את האווירה ולהכין את האזור לכך שלאחר חלוקתו תוקם מה שמכונה 'מדינת ישראל הגדולה', שתכלול בגבולותיה חלקים נרחבים מעיראק וממצרים, עבור בסוריה, בלבנון, בירדן, בפלסטין במלואה, ובחלקים גדולים מארץ שני המקומות הקדושים.

הבה אומר לכם מהי 'ישראל הגדולה' ואילו אסונות יגרמו לאזור. מה שקורה לאנשינו בפלסטין אינו אלא מודל שהברית הציו-אמריקאית רוצה להחיל אותו על שאר האזור: הרג הגברים, הנשים, והילדים, בתי כלא, טרור, הרס בתים, הרס חוות, ופיצוץ מפעלים. אנשים חיים בפחד מתמיד ובאימה משתקת וממתנינים למוות בכל רגע מטיל או פגז שיהרסו את ביתם, יהרגו את אחותם ויקברו את תינוקם בעודו בחיים. מה נשיב לאלוהינו מחר [ביום הדין]? מה שמתרחש שם הינו בלתי נסבל עבור גברים חסונים ועל אחת כמה וכמה עבור אמהות חלושות, הרואות את ילדיהן נהרגים למול עיניהן? מאללה אנו באים ואליו אנו שבים^[7] [פסוק בקוראן (2:156)] הנאמר בתפילה על המת.

אנו שמים את מבטחנו באללה. אללה אני מתחנן אליך [שתצילנו] ממעשיהם של היהודים, הנוצרים והשליטים הבוגדניים ודומיהם ואני מתנצל בפניך על מעשיהם של אלו הנמנעים מלהיחלץ לעזרת הדת [האסלאם].

המשמעות של הקמת 'ישראל הגדולה' היא היכנעותן של מדינות האזור ליהודים. הבה אומר לכם מיהם היהודים. היהודים טוו שקרים בנוגע לבורא, ועל אחת כמה וכמה בנוגע לברואים. היהודים הם רוצחי הנביאים ומפרי הסכמים, עליהם אמר אללה: 'בכל פעם שהם קיבלו על עצמם התחייבות בשבועה, קבוצה מתוכם הפרה אותה; מרביתם אינם מאמינים'^[8]. אלו הם היהודים: מלווים בריבית וראשי הזנות. הם לא ישאירו לכם דבר, לא את העולם הזה ולא את הדת. אללה אמר עליהם: 'האם יש להם חלק בשלטון? אם כן, הם לא יתנו [ממנו] דבר לאנשים אפילו בגודל כתם פעוט על גלעין התמר'^[9]. אלו הם היהודים שעל פי דתם הם מאמינים שבני האדם הם עבדיהם ומי שממאן [להיכנע לכך] דינו להיהרג. אללה אמר עליהם: 'הם אמרו: אין עלינו למלא כל התחייבות כלפי הנבערים מדעת [הכוונה ללא יהודים]. הם ייחסו דבר שקר לאללה בידועין'^[10].

אלו הן כמה מתכונותיהם של היהודים ועליכם להיזהר מהם; אלו הם כמה ממאפייני המזימה הצלבנית, ועליכם להתנגד לה. וכעת, מהי הדרך לבלום את הכופרים ולהציל ארצות המוסלמים? בתשובה לשאלה זו אני אומר שההצלחה היא מאללה, כפי שאמר נביאו של אללה, שועיב, שאמר: 'כל שאני רוצה הוא להביא תיקון ככל שאוכל, ודרכי תצלח רק בעזרת אללה עליו אני נשען ואליו אני פונה'^[11]. לפיכך, הדרך לבלום את הכופרים היא הג'יהאד למען אללה, כדברי אללה: 'הילחם למען אללה, אין דבר באחריותך פרט לנפשך. דרבן את המאמינים. אפשר שאללה יבלום את עוצמתם של הכופרים שהרי אללה החזק ביותר והתקיף ביותר'^[12].

ראשית, אני מבשר לכם שלאומה [האסלאמית] יש היום כוחות אדירים שדי בהם כדי להציל את פלסטין ואת יתר ארצות המוסלמים. ואולם, הכוחות האלה כבולים ויש לפעול לשחרורם. כמו כן, הניצחון הובטח לאומה, אבל אם יתעכב הניצחון, יהא זה בשל חטאינו ומשום שנמנענו מלהיחלץ למען אללה. אללה אמר: 'אם תחלצו למען אללה, הוא יתן לכם את הניצחון וייצב את רגליכם'^[13].

לאומה הובטח הניצחון גם על היהודים, כפי שבישר לנו הנביא כשאמר: 'יום הדין לא יגיע אלא כאשר המוסלמים ילחמו ביהודים והמוסלמים יהרגו אותם עד שהיהודי יסתתר מאחורי האבן והעץ; והאבן או העץ יגידו: הו מוסלמי, הו עבדו של אללה, יהודי מסתתר מאחורי, בוא והרוג אותו, חוץ מעץ הע'רקד'^[14] [ע'רקד הוא מין שיח קוצני]. שהוא העץ של היהודים'. החדית' הזה מלמד גם שהכרעת הסכסוך עם האויבים תיעשה באמצעות הרג ולחימה ולא באמצעות השבתת כוחותיה של האומה למשך עשרות שנים בדרכים אחרות כמו התרמית של הדמוקרטיה וכדומה.

טו הלחימה נגד המעצמות

לאחר הבשורות האלה, ברצוני לספר לכם על כמה עניינים המסייעים לנו בג'יהאד למען אללה ובכלל זה אזכיר כמה מהמערכות והמלחמות בהן ניצחו המוסלמים בשני העשורים האחרונים, כדי לחזק את האמון העצמי של בני האומה, דבר שיש לו חשיבות בגיוסה של האומה כדי שתגן על עצמה מפני הברית הצלבנית-ציונית. האמת היא, שהאומה המוסלמית יכולה להיות הכוח האנושי הגדול ביותר אם היא תקיים את דת האסלאם באופן אמיתי, דבר שהוכח היסטורית

במאות הקודמות. [האומה האסלאמית] מסוגלת להילחם ולהתנגד למי שמכונות 'המעצמות'.

[ואולם] לפני כן, ברצוני להזכיר אירוע הקשור לנושא הלחימה במעצמות. מחברי ספרי הביוגרפיה של הנביא סיפרו שאל-מות'נא אל-שייבאני^[15] ממפקדי המוסלמים במלחמות נגד הפרסים. מת בשנת 635 לספירה].

בא לאל-מדינה וביקש תגבורת מהח'ליפה כדי להילחם בפרסים. הח'ליפה עמר קרא לאנשים במשך שלושה ימים, אבל איש לא יצא [לקרב]. עמר הבין שהאנשים סובלים מתסביך פחד הלחימה נגד מעצמה והוא הורה לאל-מות'נא לספר לאנשים על הניצחון שהנחיל לו אללה נגד הפרסים כדי להסיר את [הפחד] מלבם. אל-מות'נא קם, דיבר, והמריץ את הלוחמים באומרו בין היתר: 'הו אנשים, אל תיראו [מהפרסים], כבר לגלגנו על הפרסים, גברנו עליהם וכבשנו את הצד [המערבי] הטוב יותר של האזור החקלאי של עיראק, חצינו [את המחנה] שלהם ופגענו בהם; עוד לפנינו היו מי שהעזו לצאת נגדם, וברצות אללה, יהיו גם לאחר מכן'. האנשים התלהבו ואבו עובייד אל-ת'קפי^[16] ממפקדי הצבא המוסלמי]. קם, הח'ליפה מסר לו את דגל [הפיקוד] והאנשים הלכו אחריו.

בדומה לאותם [גיבורים] נעלים, אני אומר: הו אנשים אל תיראו מפני אמריקה וצבאה. חי אללה, כבר הכינו בהם פעם אחר פעם והם הובסו פעם אחר פעם. הם האנשים הפחדנים ביותר בעת הקרב. התברר לנו מהמגננה שלנו ומלחימתנו עם האויב האמריקאי, שהוא מתבסס בלחימתו בעיקר על לוחמה פסיכולוגית בשל מנגנון התעמולה האדיר שברשותו. כמו כן, הוא מתבסס על הפצצות אינטנסיביות מהאוויר כדי להסתיר את נקודת החולשה הבולטת ביותר שלו: הפחדנות והעדר רוח לחימה אצל החייל האמריקאי. לולא קצר המקום הייתי מספר לכם על כך סיפורים שכמעט ולא ניתן להאמין להם מלחימתנו נגדם בטורא בורא ובשהי-קוט באפגניסטן. הלוואי ואללה יאפשר לנו [בעתיד] לדבר על כך בפירוט.

ראשית, ברצוני להזכיר לכם את התבוסות שנחלו כמה מן המעצמות מידי המוג'אהדין. אני מזכיר לכם את תבוסת ברה"מ לשעבר שהתחסלה לאחר עשר שנים של לחימה קשה מידי האפגאנים ועוזריהם מקרב המוסלמים, הודות לאללה. כמו כן, תבוסת הרוסים בצ'צ'ניה, שם הראו המוג'אהדין את הדוגמאות הנפלאות ביותר של הקרבה עצמית. המוג'אהדין הצ'צ'נים שם, יחד עם אחיהם הערבים, ניפצו את גאוותם של הרוסים והנחילו להם אבידות על גבי אבידות. [הרוסים] נסוגו מובסים אחרי המלחמה הראשונה. לאחר מכן, שבו הרוסים בתמיכה אמריקאית, ורוסיה עדיין סופגת אבידות כבדות מידי קבוצה מאמינה קטנה, שאנו מתפללים שאללה יחזקם ויביא לניצחונם.

כמו כן, ברצוני להזכיר לכם את תבוסת הכוחות האמריקאים בשנת 1402 להיג'רה [1982] כאשר בני ישראל פלשו ללבנון. ההתנגדות הלבנונית שלחה משאית מלאה בחומרי נפץ למרכז כוחות המארינס האמריקאיים בביירות והרגה מתוכם יותר מ-240, שילכו לגיהנום ולסופם המר.

לאחר מכן, אחרי מלחמת המפרץ השנייה, הכניסה אמריקה את גיסותיה לסומליה ואלו הרגו 13

אלף מוסלמים שם. אין כוח ואין אייל אלא לאללה. אז התעוררו אריות האסלאם מקרב הערבים האפגאנים והם נחלצו לעזרתם [של הסומאליים] יחד עם אחיהם באותה ארץ וגררו את גאוותה של אמריקה כסחבה בבוץ. הם הרגו בהם, השמידו מהטנקים שלהם והפילו ממטוסיהם. אמריקה ובעלי בריתה נמלטו בלילה אפל, מבלי שאיש מפנה מבט אל רעהו. השבח והתודה לאללה.

באותה תקופה הכינו צעירי הג'יהאד מטעני חבלה נגד האמריקאים בעדן. אלו התפוצצו ולפחדנים לא היתה ברירה אלא לברוח תוך פחות מ-24 שעות. לאחר מכן, בשנת 1415 להיג'רה [1994], ארע פיצוץ בריאד שבו נהרגו ארבעה אמריקאים. היה זה מסר ברור לכך שבני האזור מתנגדים למדיניות האמריקאית של תמיכה ביהודים וכיבוש ארץ שני המקומות הקדושים [סעודיה].

שנה אחר כך, ארע פיצוץ נוסף באל-ח'ובר, שבו נהרגו 19 ונפצעו יותר מ-400. לאחר מכן נאלצו האמריקאים להעביר את בסיסיהם הגדולים מהערים למדבר. בשנת 1418 להיג'רה [1997], איימו המוג'אהדין בפומבי על אמריקה כדי שתפסיק את תמיכתה ביהודים ותצא מארץ שני המקומות הקדושים. האויב דחה את האזהרה והמוג'אהדין הצליחו, הודות לאללה, להנחית שתי סטירות אדירות במזרח אפריקה. לאחר מכן, הוזהרה אמריקה פעם נוספת, אבל היא לא שעתה [לאזהרות] ואללה הצליח את דרכם של המוג'אהדין שבפעולה אדירה של מסירות נפש השמידו את המשחתת האמריקאית 'קול' בעדן. היתה זו סטירה מהדהדת בפניו של הממסד הצבאי האמריקאי. כמו כן, חשפה פעולה זו את שיתוף הפעולה של הממשלה התימנית [עם ארה"ב] כיתר מדינות האזור.

זהו הקטע שנבחר לניתוח.

ה-11 בספטמבר

לאחר מכן, ראו המוג'אהדין שכנופיית הפשיעה השחורה בבית הלבן מציגה את הדבר שלא כפי שהוא, ושמנהיגם, שהוא טיפש שמצייתים לו, טוען שאנו מקנאים בהם על דרך החיים שלהם, בעוד שהאמת אותה מסתיר פרעה של דורנו, היא שאנו מכים בהם בשל העושה שהם גורמים לנו בעולם האסלאמי, ובעיקר בפלסטין ובעיראק ובשל כיבוש ארץ שני המקומות הקדושים על ידם. כאשר ראו זאת המוג'אהדין, הם החליטו לנקוט חשאיות ולהעביר את המערכה ללב ארצו ולתוך ביתו [של נשיא ארה"ב].

ביום שלישי המבורך, ה-23 בג'מאדי אל-ת'אני, 1422, המקביל ל-11 בספטמבר, 2001, בעוד הברית הציונית-אמריקאית קוצרת את בנינו ואת תושבי אדמת אל-אקצא במטוסים ובטנקים אמריקאים ובידיים יהודיות; בעוד בנינו בעיראק מתים כתוצאה מהמצור העושה מצד אמריקה וסוכניה; ובעוד העולם האסלאמי מצוי במרחק רב מקיום הדת באופן אמיתי – בשעה שזה היה המצב: תסכול, ייאוש, והשתמטות מצד המוסלמים, פרט למי שאללה ריחם עליו, ועושה, גאוותנות, ותוקפנות מצד הברית הציו-אמריקאית, ובשעה שארץ הדוד סם, פוחזת בשחיתותה,

גואה ברודנותה, 'מנפחת את לחייה בבוז כלפי האנשים ומהלכת ביהירות על פני האדמה'^[17] מבלי שתשית את ליבה לאיש משום שהיא חשבה שאין דרך לפגוע בה – פגע בהם אסון כבד. הבה אומר לכם מהו האסון הכבד: זינקו פרועי השיער ומאובקי הרגליים^[18] [ביטוי קלאסי המתאר את הגיבור בן המדבר חסר הכל, והכוונה כאן ל'מוג'אהדין']. הנרדפים בכל מקום, צעירים שהאמינו באלוהים ושאללה הנחה אותם בדרך הישר, חיזק את ליבותיהם וכתב אמונה על לוח ליבם, [צעירים] שלא חששו מ'גערותיהם של אלו המחפשים פגמים'^[19], וביקשו את [קרבתו] של אללה, [צעירים] שליבם לא הניח להם להחריש על מעשה עוול, והם מקריבים את חייהם אך לא את כבודם.

הם פשטו במטוסי האויב בפעולה אמיצה ויפה שלא נודעה באנושות כמוה. הם ניפצו את פסיליה של אמריקה ופגעו במשרד ההגנה, בליבו. הם פגעו בכלכלה האמריקאית, בלב ליבה, וגררו את אמריקה כסחבה על פני האדמה ואת גאוותה בבוץ. מגדלי ניו יורק התמוטטו ועם ההתמוטטות הזו, באה התמוטטות גדולה עוד יותר: התמוטטה האגדה בדבר אמריקה המעצמה, התמוטטה אגדת הדמוקרטיה, ולאנשים התברר שהערכים של אמריקה הם בשפל המדרגה. התנפצה האגדה בדבר ארץ החירות; התנפצה האגדה בדבר הביטחון הלאומי האמריקאי והתמוטטה האגדה בדבר ה-CIA והשבח והתודה על כך לאללה.

אחת התוצאות החיוביות החשובות ביותר של הפשיטות של ניו יורק וושינגטון היתה חשיפת האמת בנוגע לסכסוך בין הצלבנים לבין המוסלמים. [הפשיטות] גילו את עוצמת האיבה שרוחשים כלפינו הצלבנים, כאשר שתי הפשיטות פשטו את עורו של השם מעל גבו של הזאב האמריקאי וגילו את האמת המכוערת לגביו. העולם כולו התעורר מתנומתו והמוסלמים שמו לב לחשיבות העיקרון [האסלאמי] הקובע כי הבריתות חייבות להיות למען אללה והמלחמה היא למען אללה. כמו כן, התחזקה רוח האחוה הדתית בין המוסלמים, עובדה המהווה צעד אדיר בדרך לאיחוד המוסלמים תחת סיסמת המונותאיזם, כדי לכוון את הח'ליפות ישרת הדרך, ברצות אללה. לאנשים התגלה כי ניתן להכות באמריקה, הכוח העושק הזה, וניתן להשפילה, לבזותה ולדכאה. בפעם הראשונה מבין רוב העם האמריקאי את האמת בנוגע לסוגיה הפלסטינית וכי מה שפגע בהם במנהאטן הוא תוצאה של המדיניות העושקת של הממשלה שלהם.

לסיכומו של דבר, אמריקה היא מעצמה בעלת כוח צבאי אדיר וכלכלה רחבה, אבל כל זה בנוי על בסיס רעוע שאותו ניתן להפוך למטרה ולהתמקד בנקודות החולשה הבולטות שלה. אם היא [אמריקה] תוכה באחד חלקי מאה מאותן נקודות, ברצות אללה, היא תמעד תיבול ותוותר על הנהגת העולם ועל העושק שלו.

קבוצה קטנה של [לוחמי] האסלאם הצעירים הצליחו, למרות עמידת הברית הבינלאומית נגדם, להציג הוכחה לאנשים כי ניתן להילחם ולהיאבק במה שמכונה 'מעצמה'. הם הצליחו להגן על הדת שלהם ולהועיל למטרות של אומתם יותר משעשו ממשלות ועמים של חמישים וכמה מדינות בעולם האסלאמי, משום שהם השתמשו בג'יהאד כאמצעי להגן על הדת. כפי שאמר אבו הלאלה^[20] הכוונה למשורר בן זמננו, שיח' ד"ר יוסף אבו הלאלה, דיקן הפקולטה למדעי החינוך

באונ' "אל-חוייין" במעאן, ירדן שפרסם שירי הערצה לבן לאדן ול"אל-קאעדה" בעקבות ה-11 בספטמבר והמלחמה באפגניסטן. בתגובתו הראשונה בעקבות פיגועי ה-11 בספטמבר, ציטט בן לאדן שיר אחר של אותו משורר: 'לניצחון סיבות וכך גם לתבוסה, וכל דרך המנחילה את הנצח שכרה בצדה; הדרכים אל המטרות הנשגבות שונות והקצרה שבהן היא זו אשר שופכת דם, ואשר שמשני עבריה [ניצבים] אנשים אצילים'.

'שליטי מדינות ערב בגדו באללה, בנביא, ובאומה' בזכות אללה, יש באומה רבים הדומים לאותם צעירים גיבורים, אבל הם כבולים ועל כולנו לשתף פעולה בשחרור כבליהם, כדי שהם יפרצו כמוג'אדהדין למען אללה, משום שהג'יהאד הוא הדרך לעוצמתה של האומה ולביטחונה. המגבלות והמחסומים הניצבים בפני פריצתם של צעירי האומה לג'יהאד הם רבים, אבל אנו נדבר על החשובים שבהם.

לפני הכל, ברצוני להזכיר חדית' מתוך שני קובצי המסורות המוסמכים, שמי שפעל על פיו הלך [בדרך הישר] ומי שסטה ממנו, אבד. הנביא אמר: 'מה שהביא להשמדת קודמיכם היה שכאשר אדם נכבד מתוכם גנב – הם הניחו לו, ואם אדם חלש מביניהם גנב – הם הענישוהו על פי השריעה'. שימו לב, אנשים נבונים: זו אחת הסיבות להשמדתנו.

ברצוני להזכיר גם את סיפור התאסלמותו של ח'אלד [אבן אל-וליד] כדי לשחרר את המחשבה מתלות עיוורת. נאמר לו, לאחר שהתאסלם באיחור: 'איפה היתה התבונה שלך, הו ח'אלד, שלא ראית את אור הנבואה, שהיה מצוי בקרבכם מזה עשרים שנה?' ח'אלד השיב: 'היו בראשנו [כלומר, הנהיגו אותנו] גברים שראינו את מוחותיהם כהרים'.^[21] ח'אלד אבן אל-וליד שהיה המצביא המוסלמי החשוב ביותר בתקופת כיבושי האסלאם המוקדמים. לפני שהתאסלם פיקד על צבא של מכה שהביס את הצבא המוסלמי בקרב אוחד. כאן הוא מתייחס להערצתו למנהיגי שבט קורייש טרם התאסלם].

האמאם אחמד [אבן חנבל] אמר: 'חוסר הבנה הוא כאשר אדם מחקה באמונתו הדתית אנשים [אחרים]'.

המגבלה העיקרית בדורנו הם אותם שליטים ועדי שקר מקרב חכמי הדת הרשעים, שרי החצר, המושכים בעט להשכיר ודומיהם. בנוגע לשליטים, קיימת הסכמה בקרב האנשים על כך שהם חסרי אונים ובוגדים. לאלו התובעים מהאנשים להיות נאמנים לאותם שליטים למרות כל זאת, אנו אומרים: מתי חדלו העמים לגלות נאמנות לאותם השליטים כדי שניתן יהיה לייעץ להם לחזור ולהיות נאמנים להם? הדבר לא קרה [מעולם] והתוצאה היא כפי שאתם רואים: הגמוניה של הכופרים עלינו, וכבר נאמר 'מי שכשל בתכנון בשעת רגיעה, לא ייטיב לתכנן כאשר המצב יוצא מכלל שליטה'.^[22] בית שיר בו כבר עשה בן לאדן שימוש במכתבו למלך סעודיה, פהד, מה- [3.8.1995].

המחלוקת שלנו עם השליטים איננה מחלוקת משנית שניתן לפתור אותה, שהרי אנו מדברים על העיקרון הראשי של האסלאם: על השהאדה ש'אין אל מבלעדי אללה ומחמד הוא שליחו של

אללה'. השליטים האלה הפרו [את העיקרון הזה] מיסודו בכך שהפכו בעלי ברית של הכופרים, חוקקו חוקים מעשה ידי אדם, ואישרו והחילו את חוקי הכפירה של האו"ם. השלטון שלהם הפך מבחינה הלכתית כבר מזמן לבטל ומבוטל, ואין אפשרות להמשיך להיות תחת שלטונם. המקום אינו מספיק כאן כדי להרחיב, אבל הזכרנו מדברי חכמי ההלכה, אללה ירחם עליהם, בגילוי הדעת מס' 17 של רשות העצה והרפורמה^[23] גוף אותו הקים בן לאדן בסעודיה במחצית הראשונה של שנות התשעים ושעבר לפעול בלונדון לאחר ששלטונות סעודיה ביטלו את אזרחותו של בן לאדן].

אחרי זה, אנו אומרים: האם יעלה על הדעת שמוסלמי יגיד למוסלמים: היו נאמנים ל[נשיא אפגניסטן] קרזאי ושתפו עמו פעולה כדי לכונן את האסלאם, להסיר את העושק ולמנוע מאמריקה מלבצע את מזימותיה? הדבר לא יעלה על הדעת, משום שקרזאי הוא משתף פעולה שהובא על ידי אמריקה ולכן תמיכה בו נגד המוסלמים, מהווה אחד מעשרת המעשים הסותרים את האסלאם שיש בו כדי להוציא [אדם] מקהילת המוסלמים. אנו שואלים: מה ההבדל בין קרזאי של ה'עג'ם' [כלומר, של העמים שאינם ערביים] לבין קרזאי של הערבים? מי העלה את שליטי מדינות המפרץ? הצלבנים. מי שהעלו את קרזאי של קאבול וייצבו את קרזאי של פקיסטן, הם שהעלו את קרזאי של כווית, את קרזאי של בחריין את קרזאי של קטר והמדינות האחרות. מי שהעלו את קרזאי של ריאד לפני מאה שנה, והביאו אותו לאחר שהיה פליט בכווית, כדי שילחם לצדם נגד המדינה העות'מאנית והמושל מטעמה, אבן אל-רשיד – הם הצלבנים. הם עדיין נותנים חסות למשפחה הזו [הכוונה למשפחת המלוכה הסעודית]. אין הבדל בין קרזאי של ריאד לקרזאי של קאבול. שימו לב אנשים נבונים: 'האם הכופרים שלכם טובים יותר מאלו? או שמא [סבורים אתם ש]ניתן לכם זיכוי בכתבי הקודש?^[24]

השליטים שרוצים לפתור את בעיותינו, שאחת החשובות שבהן היא הסוגיה הפלסטינית, באמצעות האו"ם או באמצעות תכתיביה של ארה"ב, כפי שארע ביזמה של האמיר עבדאללה בן עבד אל-עזיז בביירות עליה הסכימו כל הערבים, יזמה שבאמצעותה הוא מכר את דמם של השוהדים ומכר את אדמת פלסטין כדי לרצות את היהודים ואת אמריקה ולתמוך בהם נגד המוסלמים – השליטים האלה בגדו באללה ובנביאו, הוציאו את עצמם מקהילת המוסלמים ובגדו באומה.

אני גם אומר: מי שרוצים לפתור את בעיותינו באמצעות השליטים חסרי האונים והבוגדים האלה, מרמים את עצמם. הם הוליכו שולל את אומתם, כרעו ברך בפני מי שעשקו, סטו מדרך הישר באופן ברור והם, במקרה הטוב, חסרי אונים ומושחתים. על המוסלמים לייעץ להם, ואם הם דוחים את העצה, יש להיזהר ולהזהיר מפניהם. כמו כן, על המוסלמים להתנער מהשליטים העריצים האלה. ההתנערות מהעריץ אינה מצוות-רשות; זהו אחד משני יסודותיו של המונותאיזם שבלעדיהם אין המונותאיזם קיים. אללה אמר: 'מי שכוּפּר בטאע'ות ומאמין באללה, אוּחַז במשענת איתנה שלעולם לא תישבר. אללה שומע הכל ויודע הכל'^[25]

פוסקי ההלכה המשרתים את שליטי ערב

בנוגע לחכמי הדת הרשעים, שרי החצר, המושכים בעט להשכיר ודומיהם, הרי כבר נאמר כי לכל זמן יש שלטון ואנשים [המתאימים לו]. אלה הם אנשי השלטון המזייפים את האמת ומוסרים עדות שקר, אפילו בארץ אל-חראם [סעודיה], בבית אל-חראם [מכה], ובחודש אל-חראם [הרמדאן]. אין כוח ואין אייל אלא לאללה. הם טוענים שהשליטים הבוגדים הם האפוטרופוסים שלנו. אין כוח ואין אייל אלא לאללה. הם אומרים זאת בכדי לייצב את יסודות המדינה. אלו סטו מדרך הישר ויש להתרחק מהם ולהזהיר מפניהם.

המדינה מתבססת על חכמי הדת שלה ומעלה אותם בתוכניות הדת שלה [בטלוויזיה] כדי לפסוק הלכות למשך דקות ספורות בהן זקוק להם המשטר כדי להעניק לו ולהתנהגותו מעטה הלכתי, כפי שארע ביום בו התיר המלך [הסעודי] את ארץ שני המקומות הקדושים לאמריקאים. הוא ציווה על חכמי הדת שלו ואלו הוציאו את פסק ההלכה הקטטורפלי הזה שסתר את הדת, שם ללעג את תבונתם של המוסלמים ותמך במעשהו הבוגדני באותו אסון אדיר. האומה סובלת כיום מאסונות, מפחד, ומאיומים כתוצאה מאותה החלטה הרסנית ואותו פסק הלכה צבוע. מי שקרא את הביוגרפיות של האמאמים ישרי הדרך בימי אסון, כמו הביוגרפיה של האמאם אחמד אבן חנבל, ואחרים, יודע מה ההבדל בין חכמי הדת הנוהגים הלכה למעשה על פי ה'שריעה' לבין חכמי הדת המתחנפים [לשלטון]. כמאמר המשורר: "אנו מטליאים את עולמנו על ידי קריעת דתנו; ועל כן, דתנו אבדה, וגם עולמנו [אבד לנו]".

המכשול השני [בפני הג'יהאד] הם חכמי ההלכה והמטיפים האוהבים את האמת ושונאים את השקר, [אך] נמנעים מלהשתתף בג'יהאד; אלו פירשו פירושים והסיתו את הצעירים מפני ההשתתפות בג'יהאד. אין כוח ואין אייל אלא לאללה. אלה ראו את השקר מתפשט ומתגבר, והתגייסו למלא את חובת התמיכה באמת, [החובה] לצוות [לעשות] את הטוב ולאסור [לעשות] את הרע. אנשים רבים התחנכו על ידיהם לדרך הישר ולחוכמת ההלכה. הם עשו טוב ואללה יגמול להם על כך. אלא ש[שלטון] השקר מתמלא חימה [למראה] האמת ואנשיה והוא החל להצר את צעדיהם ולהפחידם, הוא מנע מהם מלשאת דרשות וללמד, פיטר אותם ממשרותיהם, ולבסוף כלא את אלה שהתעקשו להמשיך לצוות [לעשות] את הטוב ולאסור [לעשות] את הרע.

הלחצים הקשים האלה הובילו באופן הדרגתי לסטייה מדרך הישר, למעט מי שאללה חס עליו, וזהו דבר טבעי, משום שהאדם אינו מסוגל לקבל את ההחלטה הנכונה בתנאים בלתי נכונים, ובמיוחד מבחינה ביטחונית. כדברי הנביא: 'שופט לא ישפוט בין שניים, בשעה שהוא כועס'. אם זהו המצב בעת שהוא כועס, על אחת כמה וכמה כאשר הוא פוחד?

ההפחדה בה משתמשות מדינות ערב כלפי העם גרמו להרס כל החיים ובכללם ענייני הדת, משום שהדת היא מתן עצה ולא ניתן לתת עצה כשאינו ביטחון. הפחד חילק את הציבור לחלקים ואני אדבר על כמה מהם:
חלק אחד נסוג, הצטרף לשלטון ותמך בו. אין כוח ואין אייל אלא לאללה.

לחלק אחר התברר שהוא לא יוכל להמשיך להטיף וללמד ולא יוכל להבטיח את המכון שלו, את

האגודה שלו, את אנשיו, או את עצמו, את מעמדו ואת כספו אם הוא לא ישבח את השליט העריץ ויחניף לו. לכן הוא פירש [את המקורות] באופן נפסד ושקרי והוליך שולל באופן ברור אנשים רבים.

חלק נוסף, אללה הגן עליהם מלהתאים את עצמם ולהתחנף לשליטים הבוגדים והם הקפידו להישאר תחת דגל [החובה] לצוות לעשות את הטוב ולאסור [לעשות] את הרע והם עשו מאמצים ראויים לשבח בהטפה לאללה. אלא שהלחצים שהזכרתי היו כבדים ביותר והם לא הכינו את עצמם לשאת בהם, [ולמלא את] חובותיהם הדתיות שמן החשובות שבהן ההיג'רה והג'יהאד. היתה הזדמנות מזה יותר משני עשורים [להצטרף לג'יהאד], אך הם לא ניצלו אותה, משום [שהלחצים] גרמו להם לאבד את היכולת להחליט את ההחלטה הנכונה, למעט אלו שאללה חס עליהם, בימים קשים אלה. לכן, אנו רואים שקבוצה מהם לא קיבלו עד היום החלטה על הג'יהאד וההתנגדות. ההיחלצות למען הדת וכינונה הם חובות דתיות חשובות שיש לה תכונות [המוגדרות] בברור בספרו של אללה [הקוראן] ובביוגרפיה של הנביא ושל חבריו. מי שאין לו את התכונות האלה, אינו יכול להיחלץ למען הדת. את התכונות האלה תאר אללה בקוראן, בין היתר באומרו: 'הו המאמינים, מי מכם שחוזר בו מדתו, אללה יביא במקומו אנשים [אחרים] שיאהבו אותו והוא יאהב אותם, שיהיו נמוכי רוח כלפי המאמינים ותקיפים כלפי הכופרים, הם ילחמו את מלחמת הג'יהאד למען אללה ולא ישיתו ליבם לגערותיהם של אלו המחפשים פגמים. זהו חסדו של אללה; הוא מעניק אותו למי שהוא רוצה. אללה הוא רב חסד ויודע הכל^[26].

בחדית' הנוגע לנביא מחמד ולורקה בן נופל^[27] אחי אביה של חדיג'ה, אשת הנביא מחמד, שהיה נוצרי], אמר ורקה: 'הלואי והייתי צעיר בה [כלומר, במועד בו החלה שליחותך] ואהיה בחיים כאשר בני שבטך יגרשו אותך'. אמר הנביא: 'האם הם עומדים לגרש אותי?' אמר: 'כן! מעולם לא הביא אדם [מסר] כמו זה שאתה הבאת בלא שקמו עליו אויבים ואם יבוא יומך [כלומר, יום גרושך], ואני עודני בחיים, אעזור לך עזרה מלאה'.

מצבו של אדם הרוצה באמת לשאת את משא הדת הוא מצב של איבה עם אנשי השקר, ולא מצב של דו קיום עם השקר כפי שאנו רואים. אין כוח ואין אייל אלא לאללה. מי שרוצה לכוון את הדת צריך להיחלץ למענה [ולהיות מוכן] להקריב את חייו ואת רכושו, כפי שאמר ורקה: 'ואם יבוא יומך ואני עודני בחיים, אעזור לך עזרה מלאה'. זה היה המצב ביום שבעת הנאמנות של אל-עקבה^[28] מקום בקרבת מכה בו נפגשה משלחת של ה'אנצאר' מאל-מדינה עם הנביא מחמד כדי להתחייב בפניו שיגנו עליו אם יבוא עמם לאל-מדינה].

ההיחלצות למען הדת אינה נעשית רק באמצעות מתן שיעורים. הדת אינה מתבססת על פירורי הזמן והכסף שלנו; הסחורה של אללה יקרה. מה רב ההבדל בין ישיבה ומתן שיעורים לבין הקרבת הנפש והראשים כדי לתמוך באללה. לכן, [דודו של הנביא מחמד] אל-עבאס בן עבד אל-מטלב, שהחזיק בדת של בני שבטו [כלומר, היה פוליתאיסט] אך רצה לדאוג לביטחוננו של בן אחיו, מחמד, אצל ה'אנצאר' [תומכי הנביא מאל-מדינה]^[29] לקראת מעברו של הנביא מחמד במסגרת ההיג'רה' ממכה לאל-מדינה].

אמר בין היתר: 'אם אתם אנשים בעלי כוח, יכולת עמידה, והבנה במלחמה, ואם יש בכוחכם לעמוד מול כל הערבים, שהרי הם כולם יירו בכם מקשת אחת [כי אז...]^[30] [חלקו השני של המשפט חסר, אך הוא משתמע, כלומר: "אם יש בכם [ה'אנצאר'] התכונות הללו, כי אז אני יכול לסמוך עליכם שתגנו על מחדם"]'.

אני אומר: התכונות האלה נדרשו לאנשי האמונה כדי לשמור על הנביא והן נדרשות היום כדי לשמור על דתו של הנביא. לאחר שאל-עבאס סיים את דבריו, אמר אל-בראא בן מערור מה'אנצאר': 'חי אללה, אילו היה בלבנו דבר אחר ממה שאנו אומרים, היינו אומרים זאת, אבל אנו רוצים להיות נאמנים [להבטחתנו], לומר דברי אמת ולמסור את נפשנו כדי להגן על שליח אללה'. ואני אומר שכך היא הדת: היא מושתתת על נאמנות [להבטחות], אמירת דברי אמת ומסירת הנפש בעבור הדרך. לאחר מכן, כאשר הם קמו כדי להישבע אמונים, אמר אסעד בן זרארה^[31] ראשון ה'אנצאר' שהתאסלם: 'לאט לכם, אנשי ית'רב^[32] [שמה הקודם של אל-מדינה]. אנו לא האצנו בבהמות הרכיבה שלנו [אל הנביא מחד במכה], אלא לאחר שידענו שהוא שליח אללה. הוצאתו [ממכה] היום [פרושה] היפרדות מכל הערבים [והסתכנות] בהרג הטובים שבכם, ושתאכלנה אתכם החרבות. ועל כן, אם אתם אנשים היכולים לעמוד בכך, קחו אותו [את מחדם לאל-מדינה] ושכרכם מאללה; אך אם אתם אנשים החוששים, עזבו אותו, ואללה יסלח לכם'. אז הם אמרו: 'הו אסעד, הושט את ירך בשם כולנו, אנו לא נפר את שבועת האמונים הזו ולא נזנח אותה'.

אלו היו תכונותיהם של מי שרצו להגן או לכונן את דת האסלאם. כך גם היום אומרים המוג'אהדין לחכמי הדת ולמטיפים האוהבים את האמת ואינם מחניפים לשקר: אתם הנפתם את דגל דת האסלאם ואתם יודעים שזוהי דת האמת של נביאו של אללה. נשיאת הדגל על ידיכם באמת משמעותה היפרדות מכל הממשלות הערביות ושאינן ערביות על פני האדמה והרג הטובים שבכם, ושתאכלנה אתכם החרבות. ועל כן, אם אתם אנשים היכולים לעמוד בכך, שימרו על הדגל, ושכרכם מאללה; אך אם אתם חוששים לנפשתיכם, הניחו את דגל ההגנה והלחימה ואל תעמדו חוצץ בין צעירי האומה לבין הג'יהאד למען אללה ואללה יסלח לכם.

הג'יהאד

כעת, נדבר על חובת המוסלמים ביחס למלחמה הצלבנית-ציונית הזו נגד אומת האסלאם. אללה אמר: 'הילחם למען אללה, אין דבר באחריותך פרט לנפשך, דרבן את המאמינים. אפשר שאללה יבלום את עוצמתם של הכופרים שהרי אללה הוא החזק ביותר והתקיף ביותר'.^[33] החובה הראשונה במעלה כיום, אחרי עצם האמונה, היא להדוף את האויב התוקפני ולהילחם בו. שיח' אל-אסלאם^[34] [הכוונה לאבן תיימיה, חכם הלכה מוסלמי שחי בדמשק בשנים 1328-1263]. אמר: 'אין חובה גדולה יותר- לאחר עצם האמונה - מהדיפת האויב התוקפן המשחית את הדת ואת העולם הזה ואין לקבוע לכך סייג כלשהו'.

הג'יהאד כיום הוא חובה אישית המוטלת על האומה כולה. [האומה] שרויה בחטא עד שתקריב מבניה, מכספיה, ומכוחותיה במידה שיש בה כדי לקיים את הג'יהאד שיהדוף את רשעותם של הכופרים מעל כל המוסלמים בפלסטין ובמקומות האחרים. על המאמינים להילחם את הג'יהאד

למען הגשמת האמת וביטול השקר, כל אחד בהתאם לאפשרויותיו. הנביא אמר בקובץ המסורות של מוסלם: 'מי שנלחם נגדם [אויבי האסלאם] מלחמת ג'יהאד באמצעות ידו הוא מאמין, מי שנלחם נגדם מלחמת ג'יהאד באמצעות לשונו הוא מאמין, ומי שנלחם נגדם מלחמת ג'יהאד באמצעות ליבו הוא מאמין; בלא זה [כלומר, בלא אחד מהנ"ל] אין אמונה ולו בשיעור גרגר חרדל'.

החדית' האדיר הזה כולל את כל המאמינים. אם אנו מאמינים, אזי אנו מוג'אהדין למען אללה ולמען הדת. המאמין שאינו מסוגל להילחם מלחמת ג'יהאד בידו ובלשונו, צריך להילחם מלחמת ג'יהאד בלבו. בכלל זה עליו להמשיך לשנוא את אויבי אללה, לקלל אותם ולהמשיך לתמוך במאמינים ובמוג'אהדין ולהתפלל למענם ולחוש את האחוה הדתית הקושרת אותו למוסלמים במזרח הארץ ובמערבה. עליו לחוש שאנשי האמונה מצויים באוהל אחד ואנשי הכפירה באוהל אחר, עד שאללה יעניק לאומה מדינה שתכלול את המוסלמים תחת הדגל הזה. עליו לעורר את עצמו לג'יהאד למען אללה באמצעות היד והלשון, שהרי זו חובתו המינימאלית. עליו להחרים את הסחורות של אמריקה ובעלות בריתה. על המאמין להישמר מכל משמר מפני תמיכה בשקר, משום שתמיכה בכופרים נגד המוסלמים ולו במילה הינה מעשה כפירה ברור, כפי שקבעו חכמי ההלכה. עליו להישמר מלהשתייך לאלו שאללה אמר עליהם שהם נוהגים בקמצנות או מורים לאנשים לנהוג בקמצנות, או לאלו שאללה אמר עליהם: 'אללה יודע היטב מי מביניכם מנע אחרים [מלהילחם] ואמר לאחיו: הצטרפו אלינו, אבל הם עצמם לא יוצאים לקרב אלא במעט.^[35] אל תוסיפו לחטא ההימנעות [מיציאה לג'יהאד] את החטא של החלשת רוחם [של אחרים].

וכיום, הג'יהאד באמצעות הקרבת הנפש, למרות היותו חובה אישית החלה על האומה כולה, הוא חובה המוטלת על הצעירים יותר מאשר על המבוגרים ועל הזקנים. כמו כן, הג'יהאד בכסף היום הוא חובה החלה על בעלי הממון יותר מאשר של זולתם. אללה, בחסדו כלפי האומה, פתח את ליבותיהם של רבים מצעירי האומה לג'יהאד למענו וכדי להגן על דתו ועל עבדיו. על האומה [האסלאמית] לעזור להם, לעודד אותם ולהקל עליהם כדי שהם יגנו ויהדפו ממנה את העושה, את הבושה, ואת החטא. על האומה [האסלאמית] לשמור על הג'יהאד הקיים היום ולתמוך בו בכל כוחה, משום שהוא יקר מאוד. כזה הוא המצב בפלסטין, בצ'צ'ניה, באפגניסטן, בקשמיר, באינדונסיה, בפיליפינים, וביתר ארצות המוסלמים. דגל הג'יהאד במדינות אלה לא היה ממשיך להתנוסס, על אף המתקפה האכזרית מצד אויבי אללה, ללא – בנוסף לטובו של אללה – השקעת כמות בלתי ניתנת לתיאור של סבל, דם וחלקי גופות ואנו מתפללים לאללה שיקבלם כשהידיים.

הלחימה באפגניסטן

אני מבשר לכם שהג'יהאד באפגניסטן מתקיים כיום בצורה טובה, השבח לאללה, והעניינים הולכים ומשתפרים לטובת המוג'אהדין הודות לאללה. אנו מצויים בשנה השניה ללחימה ואמריקה לא הצליחה להשיג את מטרותיה והיא הסתבכה בביצה האפגאנית. מה שאמריקה ראתה בחודשים הראשונים למלחמה כניצחון, השתלטותה על הערים, כתוצאה מכך שהמוג'אהדין פינו אותן – הרי שהמומחים הצבאיים בכלל ואלו המכירים את אפגניסטן בפרט – רואים בכך נסיגה טקטית המתאימה לאופי מדינת הטאליבאן ולאופיים של האפגאנים לאורך ההיסטוריה הארוכה שלהם במלחמות גרילה. למדינת הטאליבאן לא היה צבא סדיר שיוכל להגן על הערים, לכן פנו

האפגאנים להיעזר, לאחר אללה, ביכולתם לנהל מלחמת גרילה מעומק הריהם הקשים למעבר, באותה הטקטיקה בה הביסו בעבר, הודות לאללה, את צבא ברה"מ. הדבר הוכח לאחר שפרצה מלחמת הגרילה ומספר המבצעים הממוצע ליום עלה לשניים. האמריקאים מצויים כיום בתסבוכת אמיתית: הם אינם מסוגלים להגן על כוחותיהם, ובמקביל הם אינם מסוגלים להקים מדינה שתגן על נשיאה, ועל אחת כמה וכמה תגן על אחרים.

הודות לאללה, התקיים תיאום עם כל המוג'אהדין בשנה החולפת, והכל נלהבים לג'יהאד ורואים בו חובה המוטלת עליהם. לולא מיעוט האמצעים, היה ניתן בנקל להעלות את ממוצע המבצעים היומי לרמה שבה היה בג'יהאד הקודם נגד הרוסים, שבו האמריקאים לא היו יכולים לעמוד. לכן, החובה המוטלת על האומה היום היא לתמוך בג'יהאד באופן כללי, ובכלל זה בפלסטיין ובאפגניסטן. הצירים האלה הם מהחשובים שיש להתמקד בהם כדי להתיש את היהודים, בעלי הברית של האמריקאים, וכדי להתיש את האמריקאים, בעלי הברית של היהודים. תבוסתה של אמריקה באפגניסטן, בעזרת אללה, תהיה תחילת סופה.

ה'פיתנה' ["הסכסוך הפנימי"]

ברצות אללה, לא תיפגעו מצדנו ומצד אחינו המוג'אהדין האפגאנים, ואנו מקווים, ברצות אללה, שאנו לא ניפגע מצדכם. האומה מצויה כיום לפני קרב מן הקרבות למען אללה ואסור שיהיו בו [גילויים של] חוסר אונים ואי-צדק. גייסות המאמינים צריכים להתאחד מול גייסות הכופרים. יש לחזור בתשובה מן העוונות ומן החטאים. כמו כן על האומה הניצבת מול הדבר הקשה הזה, שהוא עניין רציני ולא קל ערך, לוותר על חיי המשחקים, ההוללות, והמותרות. עליה להתחשל ולהתכונן לחיים האמיתיים, חיי ההרג והלחימה, המכה והקרב. אני מצטט בפניכם מה שאמר שיח' אל-אסלאם בנוגע למצב פיתנה דומה לזה בו אנו מצויים כיום^[36] [הכוונה לקריאתו של אבן תיימיה להילחם נגד המונגולים שלטענתו לא היו מוסלמים באמת, למרות שהתאסלמו מבחינה פורמלית].

. הוא אמר: 'דעו, אללה יצליח דרככם, שהנביא אמר, והדבר נמסר מפי מוסרים מהימנים רבים, "עדה אחת מתוך אומתי עדיין תומכת ב[אמונת] האמת. הם אינם ניזוקים ממי שזנח אותם ולא ממי שמתנגד להם עד ליום הדין'.

הפיתנה הזו חילקה את הציבור לשלושה פלגים: העדה שאללה עוזר לה, שהם לוחמי הג'יהאד נגד אותם אנשים משחיתים; העדה המתנגדת שהם אותם אנשים [משחיתים] ומי שמצטרף אליהם מקרב רפי השכל המשתייכים לאסלאם; והעדה הזונחת הכוללת את אלו שנמנעו מלקיים את הג'יהאד שלהם, על אף היותם מוסלמים אמיתיים. על כל אדם לבחון האם הוא משתייך ל'עדה שאללה עוזר לה', ל'עדה הזונחת' או ל'עדה המתנגדת', משום שאין פלג רביעי.

[אבן תימיה], רחמי אללה עליו, אמר: 'חי אללה, אילו היו הקדמונים מקרב אלה שהיגרו עם הנביא [ממכה לאל-מדינה] ומקרב ה'אנצאר' [תומכי הנביא באל-מדינה], כמו אבו בכר, עמר, עת'מאן, עלי, וזולתם, חיים בימינו, כי אז אחד המעשים הטובים ביותר שלהם, היה הג'יהאד נגד אותם אנשים פושעים. לא יחמיץ מלחמה מסוג אלא מי שאינו שוקל כראוי את השכר והעונש

בעולם הבא, מי שנוהג באיוולת, ומי שנשלל ממנו שכר אדיר בעולם הזה ובעולם הבא. ובכך הוא סיים את דבריו.

צוואתו של בן לאדן

אני מורה לצעירים להגביר מאמץ בג'האד, משום שהם בראש אלה שהחובה הזו נוגעת להם כיום, כפי שציין אל-שאטבי בספרו "אל-מואפקאת".
דעו כי לחתור להרוג את האמריקאים והיהודים לאורכו ולרוחבו של העולם, היא אחת החובות הגדולות ביותר ואחד ממעשי המצווה הרצויים ביותר לאללה.
כמו כן אני מורה להם [לצעירים] להתלכד סביב חכמי ההלכה דוברי האמת והמטיפים הנאמנים הנוהגים הלכה למעשה על פי ה'שריעה'. אני מורה להם לנהל את ענייניהם בחשאי ובטיקת בפעולות הצבאיות של הג'האד.

אני מבשר לכם באופן כללי ולאחינו בפלסטין בפרט, שאחיהם המוג'אהדין ממשיכים בדרך הג'האד ותקיפת היהודים והאמריקאים: פעולת מומבאסה אינה אלא תחילת הישועה, אם ירצה אללה, ואנו לא נאכזב אתכם. המשיכו להילחם בברכתו של אללה, אנו עמכם ממשיכים להילחם, אם ירצה אללה.

סיכום

בטרם אסכם, אני מעורר את עצמי ואת אחי המאמינים לג'האד למען אללה, בדברי המשורר^[37] המשורר הוא טרמאח בן אל-חכים אל-טא'אי (660-743): הנני מוביל את הסוס שלי ומשליך אותו יחד אתי, השנה, לקרב, הו אלוהי, כאשר יבוא מותי, אל יהי על מיטה עטופה תכריכים ירוקים ואולם, לו יהי קברי בטן נשר השוקט במרומי השמיים, בין נשרים דואים^[38]] הכוונה היא שהוא מייחל למות מות גיבורים בשדה הקרב ושגופתו תהיה מאכל לנשרים]. ואהיה שהיד בתוך חבורת צעירים [לוחמים] שהמוות פגע בהם בנדיקת מפחיד, פרשים מ[שבט] שייבאן, אשר מאחדת אותם יראת האל, [גיבורים] היורדים מן הסוסים [להלחם פנים אל פנים] בשעה שהצבאות מתקרבים זה אל זה.
כאשר יעזבו את העולם הזה, יעזבו את הסבל ויגיעו למה שמובטח בקוראן.

לסיכום, אני מורה לעצמי ולאחי המוסלמים להקפיד על יראת האל בסתר ובגלוי, להרבות בתפילות ובתחינות לאללה, כדי שיקבל את תשובתנו ויושיענו ממצוקתנו.
אלוהינו, הרעף עלינו ברכה בעולם הזה ובעולם הבא ומנע מאתנו את יסורי אש הגיהנום.
אנו מבקשים מאללה שישחרר את אסירינו מידי האמריקאים וסוכניהם, ובראשם שני השיח'ים עמר עבד אל-רחמן וסעיד בן זעיר ואחינו בגואנטאנמו, ויחזק את המוג'אהדין וינחיל להם ניצחון בפלסטין וביתר ארצות האסלאם ושיביא לנו ניצחון על אויבנו.

כמו כן אני מורה לעצמי ולכם להרבות בהזכרת שם אללה ובקריאת הקוראן ולהגות בו [בקוראן], משום שיש בו הטפת מוסר, רפואה, הדרכה [לדרך הישר] ורחמים. אללה אמר: 'הו בני האדם, אכן נשלחו לכם מאלוהיכם הטפת מוסר, רפואה לכל תחלואי הנפש והדרכה ורחמים

למאמינים^[39] "לא ללה יש את מלוא הכוח לבצע את תוכניתו, אך מרבית האנשים אינם מבינים זאת".^[40]

ולסיכום, השבח לאללה, ריבון העולמים.

- ^[2] http://www.aljazeera.net/programs/hour_issues/articles/2003/2/2-22-1.htm
- ^[3] אל-ח'יאת (לונדון), 16.2.2003.
- ^[4] כותרות המשנה הן של MEMRI.
- ^[5] קוראן, 9:5.
- ^[6] קוראן, 9:14.
- ^[7] פסוק בקוראן (2:156) הנאמר בתפילה על המת.
- ^[8] קוראן, 2:100.
- ^[9] קוראן, 4:52.
- ^[10] קוראן, 3:75.
- ^[11] קוראן, 11:88.
- ^[12] קוראן, 4:84.
- ^[13] קוראן, 47:7.
- ^[14] ע'רקד הוא מין שיח קוצני.
- ^[15] ממפקדי המוסלמים במלחמות נגד הפרסים. מת בשנת 635 לספירה.
- ^[16] ממפקדי הצבא המוסלמי.
- ^[17] וריאציה על הפסוק הקוראני, 31:18.
- ^[18] ביטוי קלאסי המתאר את הגיבור בן המדבר חסר הכל, והכוונה כאן ל"מוג'אהדין".
- ^[19] קוראן, 5:54.
- ^[20] הכוונה למשורר בן זמננו, שיח' ד"ר יוסף אבו הלאלה, דיקן הפקולטה למדעי החינוך באוני' "אל-ח'וסיין" במעאן, ירדן שפרסם שירי הערצה לבן לאדן ול"אל-קאעדה" בעקבות ה-11 בספטמבר והמלחמה באפגניסטן. בתגובתו הראשונה בעקבות פיגועי ה-11 בספטמבר, ציטט בן לאדן שיר אחר של אותו משורר.
- ^[21] ח'אלד אבן אל-וליד שהיה המצביא המוסלמי החשוב ביותר בתקופת כיבושי האסלאם המוקדמים. לפני שהתאסלם פיקד על צבא של מכה שהביס את הצבא המוסלמי בקרב אוחד. כאן הוא מתייחס להערצתו למנהיגי שבט קורייש טרם התאסלם.
- ^[22] בית שיר בו כבר עשה בן לאדן שימוש במכתבו למלך סעודיה, פהד, מה-3.8.1995.
- ^[23] גוף אותו הקים בן לאדן בסעודיה במחצית הראשונה של שנות התשעים ושעבר לפעול בלונדון לאחר ששלטונות סעודיה ביטלו את אזרחותו של בן לאדן.
- ^[24] קוראן, 54:43.

^[25]קוראן, 2:256.

^[26]קוראן, 5:54.

^[27] אחי אביה של חדיג'ה, אשת הנביא מחמד, שהיה נוצרי.

^[28] מקום בקרבת מכה בו נפגשה משלחת של ה'אנצאר' מאל-מדינה עם הנביא מחמד כדי

להתחייב בפניו שיגנו עליו אם יבוא עמם לאל-מדינה.

^[29] לקראת מעברו של הנביא מחמד במסגרת ה'היג'רה' ממכה לאל-מדינה.

^[30] חלקו השני של המשפט חסר, אך הוא משתמע, כלומר: "אם יש בכם [ה'אנצאר'] התכונות

הללו, כי אז אני יכול לסמוך עליכם שתגנו על מחמד".

^[31] ראשון ה'אנצאר' שהתאסלם.

^[32] שמה הקודם של אל-מדינה.

^[33]קוראן, 4:84.

^[34] הכוונה לאבן תיימיה, חכם הלכה מוסלמי שחי בדמשק בשנים 1263-1328.

^[35]קוראן, 33:18

^[36] הכוונה לקריאתו של אבן תיימיה להילחם נגד המונגולים שלטענתו לא היו מוסלמים באמת,

למרות שהתאסלמו מבחינה פורמלית.

^[37] המשורר הוא טרמאח בן אל-חכים אל-טא'אי (660-743)

^[38] הכוונה היא שהוא מייחל למות מות גיבורים בשדה הקרב ושגופתו תהיה מאכל לנשרים.

^[39]קוראן, 10:57.

^[40]קוראן: 12:21.

עם תחילת המתקפה האמריקנית החלו דוברי אל קאעידה "לטפטף" את דבר אחריותם, כך גם בקלטת שצולמה בה משתבחים בן לאדן ושייח' סעודי בהצלחת הפעולה, אם כי הם לא לקחו אחריות מפורשת. חמש שנים לאחר הפיגועים פורסם באתר אינטרנט מוסלמי הסרטון המלא בו תידרך בן לאדן את המפגעים, בו נראה הוא אומר "הכינו עצמכם לפעולה הקדושה, עודדו את עצמכם הרבה. בהתחלה לא תהיו רגילים לרעיון ותחשבו שזה קשה". בשלב הראשון שלאחר הפיגועים שמר בן לאדן ואנשיו במשך כחודשיים על שקט ועמימות. מצד אחד הובעה תמיכה "במעשה ההקרבה הנאצל" של המבצעים ואהדה מלאה לפגיעה באמריקנים, מצד שני נמנעה לקיחת אחריות מפורשת.